

Adoption & Samfund

Medlemsblad for Adoption & Samfund | Nr. 5 | Oktober 2011 | 35. årgang

TEMA: SPECIAL NEEDS

Når William klukker af grin | Om vejen til Sigurd | En gave hver dag
Gave fra Special Needs | Retten til fravalg og tilvalg |

INDHOLD

Leder: Ny regering – nye tider?	3
Maria Michel: Om vejen til Sigurd	4
Rikke Hald: Når William klukker af grin	7
Lisbeth C. Grundtvig: En gave hver dag	9
Inge og Thomas Christensen: Gave fra Special Needs	11
Karina Ahm: Vi skaffer særlige forældre til særlige børn	14
Margrethe Primdahl: Særlige forældre til børn, der mangler familie	16
Dorete S. Kallesøe: Retten til fravalg og tilvalg	17
Nyt fra lokalforeningerne	18
Lokalforeninger	22
Landegrupper	22
Rådgivningsguide	23
Kalender	24

Adoption & Samfund

Foreningstelefon:
Hjemmeside:

65 92 00 18
www.adoption.dk

HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Michael Paaske
Klanghøj 47
8670 Låsby
michael.paaske@adoption.dk
65 96 05 21 (priv.) / 29 48 53 06 (mob.)

Næstformand:

Paul K. Jeppesen
Granparken 165
2800 Lyngby
paul.k.jeppesen@adoption.dk
27 29 34 61 (priv.) / 32 83 05 08 (arb.)

2. næstformand:

Jens Damkjær
Vestre Fasanvej 53
8410 Rønede
jens.damkjaer@adoption.dk
40 83 41 93

Sekretær:

Carl Erik Agerholm
Teglvej 4, Frifelt
6780 Skærbæk
carlerik@fam-agerholm.com
74 75 73 65

Bestyrelsesmedlemmer:

Marianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4.
1800 Frederiksberg C
marianne.oestergaard@adoption.dk
33 22 95 53

Lisbet Mogensen
Paradisvej 4, Ulborggård
6990 Ulfborg
lisbet.mogensen@adoption.dk
97 48 19 29 / 24 46 16 99 (mob.)

Jørn K. Pedersen
Prangerager 38
7120 Vejle Øst
joern.k.pedersen@adoption.dk
60 82 04 35

Bente Pedersen
Assensvej 52, st. th.
5750 Ringe
bente.pedersen@adoption.dk
62 62 20 51

Lene Borg
Tveje-Merløse 2B
4300 Holbæk
lene.borg@adoption.dk
59 43 92 01

Sidsel Babette Johansen
Englodden 8
8320 Mårslet
sidse.babette.johansen@adoption.dk
86 78 27 22

Jette Kristensen
Solbakken 25
6933 Kibæk
jette.kristensen@adoption.dk
97 19 16 43

Suppleanter:

Inge Strandby Jensen
Bygmarksvej 43
5210 Odense NV
inge.strandby.jensen@adoption.dk
66 19 16 09 / 60 63 00 92 (mob.)

Rie Østergaard
Holbækvej 16
7400 Herning
rie.oestergaard@adoption.dk
97 22 12 87

Charlotte Christensen
Gl. Ringkøbingvej 1A
7400 Herning
charlotte.christensen@adoption.dk
97 21 18 78

Kasserer (valgt uden for HB):

Ellen Larsen
Glenstrup Søvej 15
8990 Fårup
kasserer@adoption.dk
86 45 26 32

Medlemsadministration:

Adoption & Samfund
Medlemsadministrationen
Skibbroen 6,2. – Postboks 13
6200 Aabenraa
medlemsadm@adoption.dk
35 29 42 52

KOLOFON

Redaktion:

Hovgårdsparken 53
2670 Greve
bladet@adoption.dk

Redaktionsmedlemmer:

Heidi Senderovitz 60 72 90 05
Hovgårdsparken 53 (kontakt efter 19)
2670 Greve

Anne-Louise 39 61 03 61
Linnemann Bech
Enighedsvej 49B
2920 Charlottenlund

Anne Marie Andresen 38 79 97 35
Raunstrupvej 6 (kontakt 17-19)
2720 Vanløse

Lykke L. Pedersen 45 85 12 79
Brede 65
2800 Kgs. Lyngby

Karina Ahm 31 33 28 38
Hobrogade 13, 4. tv. (kontakt efter 18)
2100 København Ø

Ansvarshavende for dette nummer:

Karina Ahm

Medlæser:

Anne-Louise Linnemann Bech

Grafisk produktion:

Eks-Skolens Trykkeri ApS 35 35 72 76

Oplag: 4.300 stk.

Adresseændring, udmeldelse m.v. bedes meddelt medlemsadministrator på e-mail medlemsadm@adoption.dk.

Abonnement kr. 400,-
Medlemskab inkl. blad kr. 400,-
Annoncepris Kr. 10,- pr. spaltecentimeter.

Bladet modtager altid gerne billeder. Hvis man ønsker fotografens navn nævnt, skal det anføres. Husk at oplyse om navn, adresse, motiv, afgiverland og tidspunkt. Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på www.adoption.dk.

Artikler i bladet udtrykker forfatterens synspunkter og ikke redaktionens eller foreningens. Redaktionen forbeholder sig ret til almindelig korrekturlæsning af indkomne artikler.

Bladet udkommer i februar, april, juni, september, oktober og december.

Forsiden: Vi har lige lavet et græskarhoved. Noah Wu Thøgersen, født i Sydkorea 2009.

DEADLINE NÆSTE NUMMER:

10.11.11

Ny regering – nye tider?

Danmark har fået en ny socialdemokratisk ledet regering. Og hvad betyder det så?

Hvis man tager de negative briller på, sikkert ikke meget.

Men påfører man sig en positiv indgangsvinkel og en stille forventning om, at det, som mange medlemmer fra de nye regeringspartier tidligere har sagt og ment om adoption, fortsat gælder, ja så er der faktisk baggrund for at øge forventningsniveauet.

Vi forventer derfor, at den nye regering forholder sig juridisk til Danmarks forpligtelser i henhold til Haager-konventionen, hvilket betyder, at den danske stat skal sikre, at de fornødne hjælpeforanstaltninger også er til rådighed efter at adoptionen er gennemført. Med andre ord skal Post Adoption Service genindføres i Danmark.

Vi forventer desuden, at den ulighed, der i dag gælder i forhold til det særlige børnetilskud til børn af enlige forældre fjernes, således at også børn af enlige adoptanter får dette tilskud.

Vi forventer i særdeleshed, at der ses mere positivt på adoption, og adoption accepteres som en fuldt ud lige så god mulighed for at blive forældre. Samtidig med at allerede fødte børn kan finde gode forældre. Det indebærer en fuldstændig ligestilling med andre støttede måder at få børn på, dvs. ingen eller minimal brugerbetaling for adoption og fertilitetsbehandling.

Vi forventer også, at den nye regering forholder sig aktivt til den aktuelle ventetidsproblematik og sikrer mere smidige alders- og godkendelsesregler, således at ansøgere ikke unødigt kommer i klemme.

Vi forventer, at regeringen sikrer, at de uligheder, der i dag gælder i lovgivningen fjernes, således at adoption i et og alt ligestilles med andre måder at få børn på.

Ønskerne og forventningerne er mange, men bestemt ikke uopnåelige og bestemt ikke umulige at finansiere.

Vi er fortrøstningsfulde og ser frem til at få en god dialog med den nye regering.

Det er børn, det her handler om!

*Michael Paaske
Landsformand*

PS: De Nordiske Adoptionsorganisationer har bl.a. på vort initiativ formuleret en udtalelse imod den stigende racisme, se nærmere info på nordicadoption.org

Om vejen til Sigurd

Af Maria Michel

– et barn med special needs

Kære Sigurd,

En aften for lidt mere end et år siden, sendte vi en mail til Danadopt, hvor vi fortalte, at vi ønskede os et barn med læbe-ganespalte. Den nat drømte vi ikke om, at vi om mindre end tre måneder skulle stå i Kina med dig i armene. Men allerede dagen efter ringede telefonen, og Dorit fra Danadopt fortalte, at der var en lille dreng, der lige passede til det, vi ønskede os. Det var dig!

Vi havde længe ønsket os et barn fra Kina. I over 4 år havde vi stået på en venteliste – så lang tid, at vi ikke længere troede, at vi kunne nå det. Vi havde fortalt din bror Karl Johan og din søster Nannah, at vi ikke kunne nå at få en lillebror eller lillesøster alligevel, og det havde de været meget kede af.

Men en dag kom der et brev fra Danadopt, hvor de fortalte om en anden venteliste med særlige børn. Børn, som var født med sygdom eller andre ting, der gjorde, at de havde brug for noget særligt i deres familie. Og fra den venteliste kom du. Du var født med dobbeltsidig læbe-ganespalte. Og når man er født med læbe-ganespalte skal man opereres – både i læben og i ganen. Når man bliver større, skal man have rettet sine tænder og have flere operationer. Måske vil man også komme til at tale utydeligt og have brug for talepædagog. Men alt det ville vi godt kunne hjælpe dig med i vores familie. Vi fik et billede af dig, fra da du var en lille baby på 4 måneder – og på det billede kunne vi se, hvor sød du så ud, og vi kunne se de to revner i din læbe. Vi fik også beskrivelser af, hvordan du trivedes og udviklede dig – og vi skyndte os at sige, at du var meget velkommen hos os.

Og endelig Sct. Hans aften sidste år kunne vi fortælle dine søskende, at vi alligevel kunne nå at få et Kina-barn – og at vi skulle have en lillebror. De blev

så glade begge to, at de hoppede og jublede! Og Karl Johan sagde: „Det er den allergladeste dag i mit liv – bortset fra den dag, der var lige så god. Da jeg fik Nannah“. Det var en dejlig dag!

Så skulle vi vente på at få lov til at rejse til Kina og møde dig. Heldigvis skulle vi ikke vente så længe – og 10 uger efter, at vi første gang havde hørt om dig, stod vi foran et kontor i Kina, hvor vi skulle have hinanden. I gangen foran kontoret stod en dame med en dreng på armen. Vores tolk snakkede lidt med hende – og pludselig sagde hun, at den dreng var dig! Du var blevet så stor (næsten 10 måneder), og dine læber var blevet så flot opereret. Og så fik jeg dig i armene for første gang! Du var slet ikke bange – fra

dit børnehjem var du nok vant til at snakke med mange mennesker – så du kiggede nysgerrigt på os. Du kan tro, vi syntes, du var sød. Og Karl Johan og Nannah var så glade for dig. De snakkede med dig og viste dig det legetøj, de havde købt til dig.

Så skulle vi ind på kontoret, hvor vi skulle snakke med nogle mennesker og udfylde en masse papirer. Mens jeg sad med dig på skødet, kunne jeg se, at tre fingre på din ene hånd var vokset sammen. Det havde vi ikke fået at vide, så da vi kom hjem til hotellet med dig, snakkede vi med Danadopt og med deres læge hjemme i Danmark. Vi fandt ud af, at det var bedst, at du blev undersøgt lidt mere – så næste dag var du og jeg på et kinesisk børnehospital, hvor du fik undersøgt dit hjerte og dine nyrer. Men alt var heldigvis helt fint. Det var en særlig oplevelse at sidde der i venterummet med dig i armene mellem alle de kinesiske mødre og deres små børn. De havde nok aldrig hørt nogen synge „En pige gik i enge“ for deres barn før, men det kunne du godt lide.

Før vi tog hjemmefra, havde vi været bekymrede for, om du nu ville have svært ved at spise på grund af din revne i ganen. Vi havde også taget nogen særlige sutteflasker med til dig, for vi troede, at du stadig fik flaske. Men du kunne skam spise alt mulig mad – ris og suppe og små stykker kød og grøntsager. Og melon var du helt vild med! Og nogle gange, mens du spiste, skulle du nyse, når maden kom op i næsen gennem din ganespalte. Så kunne du nyse maden en hel meter væk – og så grinede din søskende og var meget imponerede!

Nu er du en stor dreng på 19 måneder, og du har ikke længere hul i ganen. Du er blevet opereret på Rigshospitalet, hvor

Sigurd, Nanjing, Kina august 2010.

du fik lukket din ganespalte – og du har også for nylig fået opereret dine fingre fra hinanden, så du kan bruge dem alle sammen hver for sig. Du er en glad og nysgerrig dreng, der snakker en masse. Vi kan godt høre, at der er lyde, der er sværere for dig at sige, men du øver dig! Du elsker at lege – især med tog, biler og traktorer. Du griner, danser, kysser og pjatter med os. Dine to søskende er meget glade for dig – og du er meget glad for dem. Du er faldet så let til i vores familie, og du trives og udvikler dig med rivende fart. Vores dejlige dreng – hvor er det godt, vi fik hinanden!

Kys fra Mor

Supplerende

Vores vej til Sigurd har været brolagt med mange overvejelser. At han er et barn med special needs (SN) fylder meget lidt i vores dagligdag – men vejen til et barn fra SN listen har for vores vedkommende været lang. Vi har ikke fortrudt, at vi ikke før overvejede den mulighed – men vi er meget lykkelige for, at vi kom der til. Hvad der i den enkelte familie gør, at man måske en dag overvejer et SN barn vil være forskelligt, ligesom familier er helt forskellige. Vi har haft stor glæde af den åbenhed, andre adoptivfamilier har vist os – og vil derfor gerne dele vores historie, som måske kan være med til at bidrage til andres overvejelser på vejen til deres barn.

Beslutning

Vores to ældste børn er født i Sydkorea. På grund af alder var Korea ikke længere en mulighed, da ønsket om det tredje adopterede barn meldte sig. Vi kom derfor på venteliste til et barn fra Kina, hvor der på det tidspunkt var ca. 13 måneders ventetid. Som tiden gik, steg ventetiden konstant, og det blev efterhånden klart, at vi ikke ville kunne nå at få barn i forslag, inden vores 5 års godkendelse ville udløbe. En fornyet godkendelse var på grund af alder ikke mulig – og vi var derfor ved at indstille os på, at vi ikke ville få flere børn. Så vi fortalte vores børn, at vi desværre ikke kunne nå at få en lillebror eller lillesøster alligevel – og vi voksne talte meget om, hvorvidt vi selv aktivt skulle

Første møde med Sigurd, Nanjing, Kina august 2010.

framelde os listen eller bare vente til, vi ville blive taget af, når vores godkendelse udløb. Det er en næsten ubærlig situation at stå i: enten at blive stående på ventelisten for passivt at se til, mens muligheden for at få det barn, man ønsker sig, udløber – eller selv at tage skridtet til at stå af, for dog at bevare en smule kontrol over sit liv. Vi havde flere gange besluttet os for det sidste – men fik bare aldrig lige taget det sidste skridt. For den beslutning var ikke taget med hjertet, men med hovedet og fornuften.

Så da Danadopt i maj 2010 sendte et brev til familierne på Kina-ventelisten for at oplyse om muligheden for at få barn med special needs (SN) og om ændret procedure i Kina omkring formidlingen af disse børn, blev det signalet til, at nu måtte vi træffe en endelig beslutning. Pludselig var der igen alligevel en reel mulighed for at få endnu et barn. Men så blev vi usikre. Vi havde jo været så indstillede på, at vi ikke ville nå det, at vi havde oplinet en masse rationelle argumenter til os selv om, at det nok var bedst

ikke at få flere børn. Vi var blevet ældre, vore to børn var velfungerende – risikerede vi at ødelægge noget for dem? Så i første omgang var vores overvejelse ikke „kun“, om vi havde ressourcer til et SN barn – men om vi overhovedet turde få et barn mere og så endda et barn med særlige behov. Efter et par uger med mange overvejelser fandt hjertet dog igen sin plads i forhold til hovedet – ja, vi turde! Og en enkelt fordel havde der dog været ved den lange ventetid: vore to andre børn var også blevet ældre – 6 og 8 år – og dermed også mere robuste i forhold til at få en bror eller søster, der ville kræve mere af os og af dem. Da den beslutning var taget, kom den næste overvejelse: ud fra hvilke kriterier vælger man, hvilke handicaps eller udfordringer ens kommende barn skal have? Vores valg blev, at ud fra et hensyn til vore andre børn ønskede vi i højest mulig grad at kunne overskue konsekvenserne af et kommende barns særlige behov – og vi fandt, at læbe-ganespalte er en meget konkret problematik, som man

TEMA: SPECIAL NEEDS BØRN

i Danmark ved meget om og har meget specialiserede tilbud til. Undervejs i vores overvejelser gjorde vi brug af muligheden for at indhente information både via nettet og ved samtale med fagpersoner. Alle steder mødte vi stor åbenhed. Så efter nogle uger med intense samtaler og overvejelser mellem os forældre blev beslutningen heldigvis truffet, og 7. juni 2010 blev mailen til Danadopt så sendt. Og allerede næste dag kom så opringningen: Der var en lille dreng på 7 måneder, der matchede vores beskrivelse – var vi interesserede? Ja tak!

Proces og ventetid

De næste dage og uger var hektiske. Først var der 72 timer til at tage endelig stilling til barnet. De helbredsoplysninger og beskrivelser, vi fik, var fra 4 mdrs. alderen – og ud over dobbeltsidig læbe-gumme-ganespalte blev beskrevet et barn uden yderligere misdannelser og med alderssvarende udvikling. Alt så fint ud. Jeg kontaktede special sundhedsplejersken ved Taleinstituttets læbe-ganespalte afdeling i Århus. Hun stillede op i vores hjem en time efter med informationsmateriale og mulighed også for drøftelse af de oplysninger, vi havde fået tilsendt. En fantastisk service som bekræftede os i, at vi ville være i gode hænder i et meget professionelt fagsystem med et barn med læbe-ganespalte. Vores godkendelse skulle udvides – og da Statsforvaltningen hørte, at der allerede var et konkret barn på tale, fik vi en samtale få dage efter. Også det var en flot service. Special sundhedsplejersken formidlede kontakt til en familie, der for nylig var hjemkommet med barn med samme problemstilling – og de stillede sig med stor åbenhed og venlighed til rådighed for vore spørgsmål. Senere var vi også på besøg i deres hjem, så vore børn kunne se et barn med læbe-ganespalte. Så vi oplevede en helt fantastisk støtte og velvilighed. Vi sagde ja tak – og efter nogle uger havde Kina også sagt ja til os – og vi kunne begynde at glæde os.

Overdragelse og usikkerhed

Ved overdragelsen i Kina kom det bag på os, at vores søn havde yderligere meget tydelige misdannelser af fingrene på den ene hånd, samt en lille afvigelse på den ene fod. Der havde jo udtrykkeligt stået „ingen“ under punktet „Misdannelser af lemmerne“ i de lægelige informationer, vi havde fået. Vi blev usikre på, om der kunne være yderligere skjulte misdannelser eller udviklingsafvigelser, som vi ikke selv kunne vurdere. Da vi kom hjem til hotellet med vores søn,

Du er faldet så let til i vores familie, og du trives og udvikler dig med rivende fart. Vores dejlige dreng – hvor er det godt vi fik hinanden!

kontaktede vi derfor Danadopt – som igen kontaktede den lægekonsulent, der havde set på de oprindelige papirer. Vi blev anbefalet en scanning af hjerte og nyrer – og den besked kunne vi så give den kinesiske læge, der samme dag kom for at rutineundersøge vores barn. Det var utrolig dejligt at have den danske lægelige vurdering i ryggen, da den kinesiske læge virkede overfladisk og hurtigt i sin undersøgelse. Men han fulgte de danske anbefalinger og fik sammen med vores tolk arrangeret tid til de anbefalede undersøgelser allerede dagen efter.

Så næste dag var Sigurd og jeg på et kinesisk børnehospital. Jeg oplevede et stort og effektivt hospital med noget andre forhold og procedurer end på danske børnehospitaler. Jeg var her helt afhængig af tolken/guidens meget erfarne kompetence, da ingen af lægerne talte meget engelsk og man skulle til undersøgelser på flere etager, betale ved forskellige skranke og hente medicin helt tredje steder. På paradoksalt vis var denne oplevelse også med til at styrke moderfølelsen. Det var mig, der havde ansvaret for denne lille unge i min varetægt, og for at alle de oplevelser og indtryk, han her blev udsat for, ikke blev for overvældende. Og så var det helt særligt at sidde der og vente i gangene mellem alle de kinesiske kvinder med børn og helt tydeligt skille sig ud - og samtidig lige så tydeligt føle sig som en del af det store fællesskab af mødre!

Heldigvis viste undersøgelserne normale forhold ved nyrer og hjerte. Vi kontaktede telefonisk den danske læge, som velvilligt havde stillet sig til rådighed for opringning, selv om klokken var 6 hjemme i Danmark! Vi fik drøftet undersøgelserne og vores observationer af Sigurd, lægen kontaktede yderligere en lægefaglig ekspert, som gav sin vurdering - og så kunne vi med ro i sindet træffe en beslutning. Samme eftermiddag blev vi med vores underskrifter på 11 forskellige dokumenter, 4 fingeraftryk og Sigurds håndaftryk endelig Sigurds officielle forældre.

Efter hjemkomsten

Tilbage i Danmark med vores søn var der en række lægeundersøgelser, vi skulle igennem. Hjertescanningen blev gentaget, da der alligevel var en lille hjertemislyd – heldigvis helt ufarlig – som skulle undersøges inden operationen af ganen. Vi kom også hjem med MRSA – stafylokokker, som er

resistente overfor bestemte typer penicillin – hvorfor hele familien og hjemmet var gennem en større rensning og rengøring. Sigurd har fået opereret ganen på Rigshospitalet med fint resultat og følges af Taleinstituttets læbe-ganespalte afdeling. Hans fingre er også blevet opereret med fint resultat. Vi har fået en meget glad og velfungerende dreng, som hurtigt er faldet til i familien og har knyttet sig uproblematisk til os. I det daglige mærker vi ikke meget til hans medfødte misdannelser og tænker sjældent over, at han er et special need barn. Hans læbe-ganespalte medfører, at vi skal forholde os til en række praktiske ting som operationer, undersøgelser og fokus på den sproglige udvikling – og på længere sigt kan der komme andre udfordringer, når Sigurd selv bliver bevidst om, at han ser lidt anderledes ud i ansigtet end de fleste. Men alt dette føler vi os godt rustede til at håndtere og støtte ham i.

Det sværeste i forløbet har været oplevelsen af, at den information, vi fik fra afgiverlandet før adoptionen, var mangelfuld og fejlagtig. Det medførte, at vi ved overdragelsen blev usikre på, hvad vi kunne regne med, og at det første møde med vores barn skulle præges af observation og bekymring – ikke kun af nærhed og kærlighed. Heldigvis viste Sigurd os en stor tillid – så vi hurtigt fik indtryk af en kontaktfuld, nysgerrig, glad og alderssvarende dreng.

Vores oplevelse af manglende eller fejlagtig information i forbindelse med adoption af et SN barn er desværre ikke enestående. Vi er overbevist om, at de manglende informationer om Sigurds misdannelser er udtryk for, at man i Kina har villet barnet det bedste. Vi tror, man har tænkt, at man ved at fortie noget har givet ham større chancer for at få en familie. Vi ville bare så meget hellere have mødt ham med den fulde viden om hans medfødte udfordringer. Under forløbet oplevede vi en helt enestående opbakning og støtte fra Danadopt og deres tilknyttede læge i forbindelse med overdragelsen og vore bekymringer – og også under resten af opholdet i Kina fulgte Danadopt op på, hvordan vi havde det. Og også systemet i Kina udviste fleksibilitet i håndteringen af vores sag.

Sigurd er en stor, stor glæde i vores liv og familie – så igen: Vi har ikke fortrudt, at vi ikke før overvejede den mulighed – men vi er meget lykkelige for, at vi kom der til! ■

Når William klukker af grin ...

af Rikke Hald, mor til Catharina og William, begge født i Kina. William er født med læbe-ganespalte.

I 2009 gik vi i gang med at søge godkendelse til barn nr. 2, og vi havde på det tidspunkt, endnu ikke tænkt tanken, at vores kommende barn skulle være et barn fra special need listen.

Da vi var nået så langt i vores forløb og skulle vælge land, begyndte en masse tanker at melde sig: venteliste til de forskellige lande – hvad var udsigten? Skulle vores børn være fra samme land? Ville vi overhovedet kunne nå at få et barn under den alm. godkendelse? Min mand var over 40 år og jeg var 36 år på det tidspunkt.

Tankerne begyndte på det tidspunkt at gå mod special need listen – ventetiden spillede en rigtig stor rolle for os, især fordi vi havde Kina i tankerne.

Vi fik arrangeret en samtale med landekonsulenten i DanAdopt og fik rigtig god information omkring de forskellige lande, især omkring ventelisterne.

Vi snakkede en del om børn fra special needs listen, om hvilke tanker vi havde gjort os. Var det noget for os? Havde vores lille familie ressourcerne til det? Hvordan ville det være for vores datter – ville hun kunne klare den ekstra opmærksomhed, det nye familiemedlem ville kræve? Hvilke tanker havde vi gjort os omkring, hvilke handicaps vi, som forældre følte, at vi havde ressourcer til at klare.

Vi blev sendt hjem med en masse tanker kørende i vores hoved, men var glade for, at der var tid til at tage samtalen med os, og at der blev givet god rådgivning.

Så de efterfølgende dage blev der vendt mange tanker. Vi havde besluttet, at det skulle være Kina igen, da det land lå vores hjerte nær. Vi talte meget omkring de forskellige handicaps, synlige eller usynlige handicaps, hvad kunne vi som et par, en familie klare.

En sen aften efter mange overvejelser fik vi lavet en liste. Vi havde besluttet os for, at vi som familie godt kunne klare både synlige og usynlige special needs eks. ganespalte,

manglende hånd, hjertebarn. Listen blev sendt af sted til Danadopt, og så var det jo bare at vente på at komme på ventelisten.

Vi blev godkendt. Kom på ventelisten til Kina med en alm. godkendelse og havde egentligt forberedt os på at skulle vente rigtig lang tid, så der blev lagt låg på alle de tanker og følelser, vi havde omkring at skulle have barn nr. 2. Selvfølgelig var vi da spændte og tjekkede ventelisterne osv., men vidste også, at ventelisten til Kina var ekstrem langsom.

Special needs listen var jo også begyndt at vokse, så der regnede vi også med, at der ville gå lang tid.

Vi var klar

I april 2010 blev jeg ringet op af DanAdopt. De havde en dreng fra special needs listen. Han havde dobbeltsidig læbe-gumme-ganespalte og var 8 mdr.

Jeg blev meget overrasket over, at vi allerede blev kontaktet, men på det tidspunkt var vi det eneste par på deres liste, som havde valgt et barn med spalte.

Da de skulle have besked samme aften, blev der mailet div. papirer og billeder. Der var rigtig meget at forholde sig til. Vi var lykkelige over at blive kontaktet allerede, men var vi klar til et barn med sådan et handicap? Kunne vi magte det? Der ville komme mange operationer, og det ville kræve rigtig

„Vi talte meget omkring de forskellige handicaps, synlige eller usynlige handicaps, hvad kunne vi som et par, en familie klare.“

meget. Hvad med vores datter? Ville hun kunne magte alt det her? (vores datter var på det tidspunkt 3 år). Var det for tidligt for vores datter? Hvad med de mange indlæggelser, der ville komme – ville det være for voldsomt for hende?

Så der var mange ting at tænke ordentlig igennem, før vi sagde ja eller nej.

Vi kom frem til, at vi som familie godt kunne magte et barn med så svært et

handicap. Vi mente, at vi havde ressourcer nok til det. Så vi sagde ja til vores skønne dreng.

Der skulle hurtigt søges en udvidet godkendelse, og vi skulle have hans papirer og billeder gennemgået af en speciel læge, så det kunne nå at komme med i samråd.

Heldigvis kom vi igennem og fik en udvidet godkendelse og kunne nu se frem til at skulle hente vores søn.

Vi besluttede at kontakte Læbe-Ganespalte Centret i København for at blive klædt godt på, inden vi skulle hente vores søn. Der kom en speciale sygeplejerske hjem til os og vi fik en rigtig god vejledning omkring mad, væske til et barn med læbe-ganespalte – der spiser af flaske mm.

5 måneder gik der, før vi kom af sted til Beijing (der var en del besvær med papirerne) og derefter videre til NanNing.

Spiseproblemer

Efter overdragelse af vores søn var der igen en masse at forholde sig til, især omkring føde og væske til vores søn.

Han var vant til en bestemt slags mad – tyk ris vælling i en flaske med et Kina hul i sutten (et stort hul i sutten), så vi skulle lære at give ham mad af en flaske, hvor det skulle trykkes ud.

Han ville ikke drikke tynd væske, og han ville ikke spise de første 2 dage, så vi begyndte at blive desperate – i NanNing var der 35 grader og en høj luftfugtighed, så han manglede jo i den grad føde og væske.

Han overgav sig til sidst og drak og drak ... endelig. Men også det første tegn på hans spiseproblemer.

Der var meget at forholde sig til. Hans søster skulle vænne sig til, at han tog en del opmærksomhed, at der var brug for ro, når han skulle spise – at han var lige så irriterende, som de fleste nye søskende er i starten.

Vi skulle i starten vænne os til hans udseende, at mange folk kiggede en del, når vi kom med ham. Selvfølgelig var vi forberedt p.g.a billederne og informationen, men det skulle lige synke helt ind.

TEMA: SPECIAL NEEDS BØRN

Det var en svær start p.g.a hans manglende lyst til at drikke væske og de vanskeligheder, vi havde med at give ham vælling af hans flaske. Men lidt efter lidt lærte vi at give ham mad – på den måde, som han ville have det.

Ren væske kunne vi godt glemme, så der måtte gives en del i hans mad.

Vi glædede os til at kunne komme hjem til Danmark. Få ro og få noget mere vejledning omkring hans fødeindtag.

Hverdagen i Danmark skulle så småt i gang. Vores datter skulle i børnehave igen, og vores søn skulle vænne sig til en masse nye indtryk. Han havde stadigvæk spiseproblemer, og ville stadigvæk ikke drikke tynd væske af flaske eller kop.

Vi havde tæt kontakt med sundhedsplejerske og sygeplejersken fra Læbe-Ganespalte Centret, som forsøgte at vejlede os så meget, de nu kunne, for vi var jo lidt desperate.

Udover de vanskeligheder en dobbeltsidig spalte kunne give et lille barn, så var vi alle kommet frem til, at han nok også havde andre spiseproblemer. Han ville kun spise to slags grød i flaske med div. frugtmos osv. i. Ved forsøg på andet kastede han op, ofte noget, som han fremprovokerede. Så vores søns udforskning af mad er i meget langsomt tempo – i hans tempo.

Udover hans spiseproblemer og hans omstilling til et andet land, at skulle lære os at kende, lære at knytte sig til os, så skulle han også i gang med operationer.

Den første fik han efter kun 2 mdr. i landet – vi havde mange overvejelser omkring det, netop fordi han kun havde været sammen med os i så kort tid. Det ville være rigtig overvældende og grænseoverskridende, men p.g.a hans spiseproblemer og hans alder besluttede vi, at vi var nødt til at sige ja så tidligt.

Det var rigtigt hårdt, og der blev grædt mange tårer, både fra ham, men også for os, det var hårdt at skulle se sin søn blive bedøvet og have ondt.

Under hans indlæggelse valgte vi, at alle fire skulle være der, selvom det ville være en barsk omgang for vores datter. Men en nødvendig beslutning, da hun havde lige så meget brug for sin mor og far. Så der blev pendlet frem og tilbage i hverdagene og ellers på hotel i weekenden.

Et år med udvikling

Vores søn har nu været sammen med os i næsten 1 år. Har fået sine fire operationer,

William fejrer sin 2 års fødselsdag med hygge i haven.

han mangler en endnu, før hans gane er helt lukket.

Hans spisevanskeligheder er blevet lidt bedre, men der er stadig en lang vej endnu.

Det har været et rigtig hårdt år p.g.a alle de operationerne, der har været. Der har været nogle voldsomme reaktioner fra ham og hans søster, men reaktioner, som vi havde regnet med ville komme.

Det har været rigtig hårdt p.g.a hans spiseværing. Der har været gange, hvor det har været nødvendigt at tvinge ham lidt for at få noget mad/væske i ham, hvor man har følt sig som verdens værste forældre.

Det har været nødvendigt med støtte og vejledning fra flere – og heldigvis har den været der, og vi har brugt dem flittigt, f.eks. Læbe-Ganespalte Centret i København – hvor vi har hængt i telefonen p.g.a hans spiseproblemer.

Men det har skam også været et skønt år. Det har været fantastisk at se hans udvikling, fysisk og psykisk, at se søster og bror knytte bånd. Selvfølgelig er det stadig hårdt for storsøster at skulle dele, men det bliver bedre.

Det har været og er fantastisk, når han gerne vil hænge og nusse med sine forældre, når han kommer med lyde, prøver at synge, sige et nyt ord „av, av“, da han endelig kunne gå – en uge, før han fyldte to. Når han klukker af grin, når han vil læse bog og meget mere. Vi ville aldrig undvære ham, selvom det har været hårdt fysisk og psykisk for alle.

Ja, det er noget andet med et special need barn, og på den anden side er det ikke. Vi syntes også, det var meget hårdt med vores datter – p.g.a hendes voldsomme separationsangst, som i øvrigt stadig er der.

Der er mange ting, man skal forholde sig til, når man gerne vil adoptere et barn. Skal det være en alm. godkendelse eller en udvidet godkendelse? Hvor kan man få vejledning, hvis man vælger et special need barn? Og lignende. ■

Måske vores lille historie kan hjælpe lidt på vej.

En gave hver dag

af Lisbeth C. Grundtvig, mor til Oskar, født i Kina. Oskar er født med læbe-ganespalte.

Da brevet med barn i forslag kom fra AC-adoptionscenter, med en lille beskrivelse på et par linjer på hvert barn – i alt 5 børn, så hoppede hjertet af fryd, men jeg blev så helt usikker – kunne det virkelig være sandt, at det nu skulle være? Var jo lige afklaret i forhold til, at jeg ikke skulle være mor.

Den lange ventetid

Jeg startede min ansøgning om adoption ca. 4½ år, før barn i forslag kom. Processen var lang, meget lang. Den lange proces var opslidende. Når jeg kiggede på den ordinære venteliste, hvor jeg stod opskrevet, så rykkede jeg mig ikke væsentligt, jeg blev jo overhalet indenom af par – det var noget nedslående. Jeg søgte som ene-adoptant. Ventetiden for ene-adoptanter er oftere længere, meget længere.

I mit tilfælde var det ud fra den aftale, AC havde lavet med afgiverlandet Kina, at kun 8% af den samlede mængde gik til ene-adoptanter. Og vi var mange ene-adoptanter. Kina var på daværende tidspunkt afgiverland til ene-adoptanter.

Efter godt 2 år fik jeg tip om, at det kunne gå hurtigere, hvis man skrev sig op til børn med special needs. Det havde jeg dog hørt før, men ikke rigtig turde løbe an med at gøre, men min frygt var ubegrundet.

Hvad var det for special needs disse børn havde? Typisk læbe-ganespalte børn, børn med klumpfod og hjertefejl. Jeg var bekendt med børn, der havde læbe-ganespalte og havde også mødt en dreng med klumpfod, men kontaktede alligevel en læge for at høre nærmere om disse handicaps. Jeg var mere usikker på adoption af børn, der var født med hjertefejl. Lægerne herhjemme er så dygtige, og under alle omstændigheder er de børn, der adopteres via benævnelsen „Special needs“ børn ikke „dødssyge“. Det er handicaps, vi relativt nemt kan behandle herhjemme.

Beslutningen blev taget, og jeg blev skrevet op på listen til disse børn. Men ét er at blive skrevet op, noget andet er, hvordan sådan en liste egentlig fungerer. Der kom ikke mange børn fra Kina med special needs, og det var jo der, jeg var skrevet op – man kan ikke bare melde sig under et andet flag. Pænt vente.

Børn med special needs har om nogen brug for at få ekstra pleje og omsorg, da de skal igennem nogle operationer, behandlinger og undersøgelser. Vores sygehusvæsen herhjemme er godt, der skelnes ikke mellem rig og fattig, behandlingen er ens – og udført af specialister – det har hvert fald været sådan, og forhåbentlig fortsætter dette.

I Kina er der ikke de samme muligheder for behandling. Men i Kina bliver børn med special needs, som regel sat i pleje hos en familie. Disse børn får efter min mening bedre vilkår, da der allerede her bliver ydet mere omsorg, end de kan få på et børnehjem.

Forelsket

Men efter godt 4½ års venten på barn, så svandt håbet. Jeg havde så også mødt en

dejlig mand, der allerede havde 3 børn. Så jeg overbeviste mig selv om, at det med eget barn ikke blev i dette liv og affandt mig med dette. Da denne erkendelse ligesom havde bundfældet sig – så kom ikke desto mindre et barn i forslag. Morten, som jeg på dette tidspunkt havde været kæreste med i godt 6 mdr., var da heldigvis med på, at der kom et barn mere til flokken, så beslutningen blev taget.

Jeg modtog billeder af Oskar, lille bitte og alligevel var han 2½ år – Jeg blev rent forelsket i denne lille unge. Oskar er født med læbe-ganespalte.

Afrejsen til Kina blev planlagt – det blev ikke Morten, der tog med, men min ældste søster Jane, der er bedstemor til ikke mindre end 12 børnebørn. Det er nødvendigt at være to, da der er så mange papirer og ting, der skal være styr på, at det kan være svært at overskue – specielt i den situation, det er at blive mor til et barn på 2½ år som „førstegangsfødende“, men graviditeten havde jo også varet langt længere end de alm. 9 mdr.

Rejsen var planlagt til at vare 14 dage. En uge, med klargøring af papirer og lign., indkøb af forskellige ting til, dels til børnehjemmet, dels til Oskar, og vi havde selvfølgelig også gaver med hjemmefra, både til vores børn, men også til børnehjemmet.

Overdragelsen af børnene foregik på et officielt kontor, men var meget bevægende. Der sad vi alle – par og enlige rundt om et bord og ventede på, at vores navn blev råbt op, og ind kom en plejer med et barn på armen. Det var alle børn med særlige behov, der blev overdraget, så vi var alle i „samme båd“. Der var glædestårer og for nogle af børnene også gråd over dette nye og ukendte, de blev præsenteret for. Der kom dog forholdsvis hurtig ro over de fleste, børn som forældre. Der skulle udfyldes papirer og dokumenter.

Den næste uges tid gik med at få ordnet de sidste formalier, pas og adoptionspapirer. Og ikke mindst at bo på hotel med et barn, man skal lære at kende. Jeg havde glædet mig usigeligt til at komme til Kina – ikke mindst pga. jeg nu blev mor til Oskar, men også til at se dette storslåede land. Det blev ikke til så meget sight seeing.

Det første barn i kollektiv

Det var skønt at komme hjem. Oskar oplevede at flytte i kollektiv med 6 andre voksne ud over sin mor – den proces var dog ikke helt nem, da tidl. Amtsnavn- nu regionshovedstadens nævn ikke var helt enige i, at adopterede børn ville have godt af at bo i kollektiv, for det havde nævnet ikke prøvet før.

Det er nu gået ganske godt indtil videre, og Oskar har fået en masse på den konto af oplevelser og voksenkontakt. Den første tid isolerede Oskar og jeg os på værelset, for at det ikke skulle være for voldsomt med alle de indtryk. Besøgte ikke – og fik ikke besøg de første 14 dages tid.

Der ventede Oskar en del operationer hjemme, og han er ikke færdig. Han har på nuværende tidspunkt været fire operationer igennem, en i Kina (læben lukkes), tre herhjemme, ganen lukkes over to omgange, og ved den sidste operation fik Oskar lavet en svælglap – primært tale forbedrende operation.

Oskar har, som læbe-gane spalte barn, været tilknyttet Læbe-Ganespalte Centret i Gentofte, hvor der er mange specialister

tilknyttet. Som læbe-ganespalte barn er der tit tendens til problemer med mellem-ørebetændelse, det er derfor en god ide at konsultere en ørelæge forholdsvis tit.

Der blev ret hurtigt efter Oskars hjemkomst bestilt en operation til lukning af ganen. Oskar har taget disse indlæggelser og undersøgelser med ophøjet ro. Han har heldigvis været glad for at komme på Rigshospitalets børneafdeling.

Vi var også meget heldige at få en plads til Oskar i en supergod børnehave, med talepædagog og sproggruppe fast integreret på ugeprogrammet.

Oskar har stadig nogle operationer i vente, helt hvor mange og hvornår står lidt usikkert hen endnu, men de bliver sikkert først om nogle år. Vi trænger også sådan til et år uden hospitals indlæggelser. Jeg fik konstateret kræft sidste år og med operation og kemo-behandling, en ordentlig omgang, ikke kun for mig, men også for Oskar og min kæreste. Jeg er rask nu, og Oskar er rask. Jeg har på intet tidspunkt fortrudt beslutningen om at adoptere. Det har været sådan en stor gave at få Oskar, og jeg bliver jo dagligt mindet om det. ■

Daniel Min-Wu 4½ år fra Sydkorea - På skovtur.

Selma med krans af sommerens vilde blomster. Selma er 9 år og født i Vietnam.

Gave fra Special Needs

af Inge og Thomas Christensen, forældre til to piger på hhv. 2 og 6 år, begge født i Kina. Den 2-årige er født med hjertefejl.

Vi kom hjem med vores ældste datter fra Kina i juli 2006. Hun var på det tidspunkt 1 år og 8 mdr., og vores adoptionsproces havde taget godt og vel ét år, fra vi blev godkendt i fase 1, og indtil vi havde hende i armene.

Det var derfor også med stort håb og forventning, at vi ansøgte om godkendelse til adoption nr. 2 praktisk talt på årsdagen efter vores hjemkomst. Godkendelsen kom hurtigt, og så var det jo bare at læne sig tilbage og vente ... og vente ... og vente ... og vente.

Til vores fortvivelse gik Kina-listen nærmest helt i stå, men alligevel var der lys i mørket. Vores datter trivedes, og vi nød at være en familie på 3. Så ventetiden syntes lettere at bære, når vi samtidig hver dag kunne glædes over vores elskede datter.

I den lange ventetid talte vi løst om at tage imod AC's tilbud om at skifte liste, men for os var det vigtigt, at børnene havde samme landemæssige baggrund. Da børn

fra Kina er hittebørn, vil vi aldrig kunne give dem nogen informationer om deres biologiske ophav, så vi følte, det var vigtigt, at de havde landet til fælles. Derfor valgte vi igen at vente ... og vente.

Til sidst var der gået 3½ år, og vi følte nok, at skulle børnene have nogen som helst søskende-glæde af hinanden, så skulle dertil at ske noget. Kina-listen så lige så fortvivlende ud som altid, så enten skulle vi forliges med tanken om kun at være en familie på 3 + hund eller også skulle vi tænke ud af boksen.

Et skridt af gangen

Nogle af vores venner havde året forinden hjemtaget deres barn nr. 2, som var et special needs barn på Børn søger forældre-listen. Og det var en stor succes for dem, og en stor glæde for os at opleve.

Så med det i mente, begyndte vi selv at smage på ideen med et special needs barn. Første skridt var at kontakte AC's medarbejder i Kina og forhøre os nærmere om special needs børnene, proceduren og hvad vi ellers havde af spørgsmål. Annette fra AC var utrolig hjælpsom og forstående for vores første famlende spørgsmål, og efterhånden

fik vi en bedre forståelse for, hvad special needs egentlig handler om.

Børnene rangerer fra ganske små handicaps eller problemer til mere alvorlige og behandlingskrævende sygdomme eller handicaps. Og det, der gør det hele så utrolig svært, er, at man selv, som adoptant, skal formulere de problemstillinger, man er villig til at acceptere at et barn må have.

Hvordan gør man det? En normalt føddende familie får jo heller ikke lov til at sige „ja tak vi tager barnet, hvis det har sammengroede fingre, men ikke hvis det mangler en underarm“ el. lign.

Det er en svær og meget uetisk problemstilling at stå i, og vi følte os ubehagelig til mode og som dårlige mennesker, fordi vi „kasserede“ børn med bestemte problemer.

Men vi kan ikke hjælpe alle børn på special needs listen, og vi var, som forældre til allerede et barn, nødt til at vurdere de ressourcer, vi kunne tilbyde barn nr. 2 UDEN, at det gik ud over barn nr. 1.

Dermed sagt; vi følte ikke, at vi havde ressourcer til et barn med svære handicaps eller med meget behandlingskrævende sygdomme.

Ingen af os er uddannet indenfor sundhedsvæsenet, så vi har absolut ingen forudsætninger for at vide, hvad et barn evt. kan fejle og dermed være et special needs barn, og man får jo ikke listen at se, så du selv kan pege ud, hvilke børn, „du ønsker“.

Men vi snakkede sammen og snakkede noget mere og fandt efterhånden frem til nogle mere overordnede krav, f.eks. „Må handicapet/sygdommen være synlig?“, „Må det være noget psykisk eller skal det helst være fysisk betonet?“, „Må det kræve efterbehandling/yderligere operation i Danmark?“, „Må det være en sygdom, der kræver medicinsk behandling resten af livet?“, „Må det være en smitsom sygdom?“

Og ud fra den snak og fra en masse samtaler med AC, så fandt vi ud af lige præcis vores prioritering. Og så var det jo bare at gå i gang med at søge om udvidelse af godkendelsen til lige præcis den form for spe-

Mathias Guerra Atzen, født i Bolivia. Mathias er født med læbe, gomme, ganespalte.

FOTO ILLUSTRERER IKKE ARTIKEL

TEMA: SPECIAL NEEDS BØRN

cial needs barn, som vi ønskede og følte, at vi havde ressourcer til.

Vi var det første par i vores region til at søge om udvidet godkendelse af special needs barn efter den nye måde. Altså ikke efter Børn søger forældre-listen, som ikke eksisterer mere i Kina, men i stedet den nye digitale special needs liste, der frigives fra Kina hver måned, og som adoptionsbureauerne byder ind på, hvis de har adoptanter, der matcher godkendelse med børn på listen.

Dvs. vi søgte en almen udvidet godkendelse specificeret efter lige nøjagtig vores adoptionsønsker.

Lige så svært som vi synes, det var at udfærdige ansøgningen, lige så svært tror vi, samrådet synes, det var at godkende os. Men efter nogle tilrettelser i ansøgningen og endnu en snak med vores socialrådgiver, så gik ansøgningen igennem.

Et lille hjertebarn

Vi blev godkendt d. 29.9.2010 og den 29.10.2010 ringede Annette og havde en lille pige til os. Det var ligesom at få en knyt-næve i maven. Vi havde slet ikke i vores vildeste fantasi forestillet os, at det kunne gå så hurtigt. Men vores oprindelige placering på Kina-listen spillede også en rolle i fordelingen af special needs børn og dér havde vi jo ventet 3½ år allerede.

Det var en fredag kl. 14, Annette ringede, og fra det tidspunkt havde vi 72 timer til at sige ja eller nej. Oplysningerne på den lille pige på næsten 2 år var 5½ mdr. gamle og vi følte, de var praktisk talt ubrugelige, for de viste ingenting.

Hun var født med en hjertefejl og indleveret på børnehjemmet i en skønnet alder

på 5 mdr. Da var hun på det tidspunkt meget syg og lægerne brugte næsten 6 mdr. på at få hendes helbred så stabilt, at hun kunne gennemføre en hjerteoperation og komme igennem i live.

I en alder af 11 mdr. fik hun operationen, og ved 6 mdr-kontrollen efter operationen blev hun erklæret rask. Efter yderligere 5 mdr. blev hun placeret på special needs-listen, hvor Annette fandt hende til os.

Men det var som sagt fredag og også weekend i Kina, så der var ingen mulighed for at få fat i yderligere oplysninger. Vi snakkede med AC's pædiater, vi snakkede med familie og venner, og heldigvis har vi et hold venner, der begge arbejder på hjertemedicinsk afdeling som hhv. læge og sygeplejerske.

AC's pædiater var ufattelig hjælpsom og imødekommende, og forsøgte efter bedste evne at besvare vores spørgsmål, men heller ikke han kunne jo svare ud fra andet end de 5 mdr. gamle oplysninger. Men vi havde stor glæde af hans vurdering og erfaring.

Pigen var meget lille af vækst og pga. de meget gamle data, så var vi ikke sikre på, at hun virkelig var i tilfredsstillende vækst.

Vi var utrolig usikre og svingede hele tiden mellem stor glæde og lige så stor usikkerhed og fortvivlelse. Vi skiftedes til at være „djævlens advokat“ og stille de svære spørgsmål og tænke de „grimme“ tanker. Og sådan gik hele weekenden.

Til sidst endte vi på ét enkelt spørgsmål: „turde vi stole på, at de oplysninger Kina kom med på dette barn, var reelle og sandfærdige efter deres bedste overbevisning, eller troede vi mere på, at der måske var noget usagt eller ufortalt mellem linjerne?“

„Selvom oplysningerne var gamle, var hun så blevet frigivet til adoption, hvis hun havde større eller dybere problemer end det, der fremgik?“

Vi tog en dyb indånding og valgte at sige JA. Ja til at stole på de kinesiske myndigheder, læger og børnehjem, og ja til at adoptere den lille pige!

Kæmpestor personlighed

Så i januar i år tog hele familien til Kina og hentede verdens mest vidunderlige lillesøster.

Hun er godt nok ikke særlig høj, men det ved hun vist ikke selv, for personligheden fejler ingenting og er kæmpestor!

Hun har taget adoptionen, som alle andre adoptivbørn med visse reaktionsmønstre og problemer, men vi føler bestemt ikke, at de er større pga., at hun er special needs barn.

Vi har været på Skejby hjerteafdeling og har fået tjekket hendes operation, og den er helt igennem korrekt og flot udført, så hun får formodentlig ikke flere problemer med hjertet og skal ikke gennemgå flere operationer her i Danmark.

Og vi tænker hver dag: „Tænk, hvis vi havde sagt nej tak og gået glip af dette levende mirakel!“

Der er ingen tvivl om, at der er en større risiko forbundet med at adoptere et special needs barn, men har man gjort sig nogle gode og grundige overvejelser, inden processen starter, så er man også bedre forberedt på resultatet.

Vi synes i hvert fald, at det er et mirakel at se, at vores nye lille datter ikke har mistet troen på det gode i mennesker på trods af alt det, hun har gennemgået. Hun er bestemt ikke et „pleaser“-barn, men hun har bare stadig en dybereliggende tillid til mennesker på trods af sygdom, svigt, børnehjem, operation og adoption. Det er da fantastisk!

Men det er selvfølgelig ikke noget, der kan garanteres, at alle børn kommer med. Special needs børnene har oplevet store prøvelser og kan sagtens have større ar på sjælen, end man lige umiddelbart kan se, så det er bestemt noget, man skal være parat til at kunne tackle, når man har taget beslutningen.

Vi vil ikke hverken til- eller fraråde at søge om special needs-børn, det er noget, man som adoptant helt selv må komme frem til, for at beslutningen er én, man kan stå inde for inden i sig selv. Men vi vil gerne fortælle om vores succesoplevelse og dele den med andre. Vi håber, den vil bringe glæde og måske inspiration til andre.

Og vi føler i hvert fald, at vi har fået en gave! ■

Elliott, 5 år, indtager Paris. Elliott, som kommer fra Kina, er født med læbe-gumme-ganespalte.

Indkaldelse til generalforsamling i Landsforeningen Adoption & Samfund

Lørdag den 5. november 2010 kl. 13.00 på Trinity, G. Færgevej 30, Snoghøj, 7000 Fredericia

Foreløbig dagsorden for generalforsamlingen.

1. Valg af dirigent.
2. Godkendelse af dagsorden.
3. Bestyrelsens beretning.
4. Regnskab for 2010/11 – forelæggelse og godkendelse.
5. Indkomne forslag:
Godkendelse af interessegrupper.
6. Arbejdsprogram for det kommende år.
7. Orientering om budget for igangværende år samt
 - Fastlæggelse af kontingent for kommende år.
 - Fastlæggelse af abonnementspris for bladet „Adoption & Samfund“ for det kommende år.
 - Fastlæggelse af lokalforeninger og interessegruppers andel af det samlede kontingent.
8. Valg til hovedbestyrelse.
9. Valg af suppleanter til hovedbestyrelsen.
10. Valg af revisor samt revisorsuppleant.
11. Eventuelt.

Regnskab og budget sendes til lokalforeningerne ultimo september, herunder forslag til medlemskontingent for det kommende år samt abonnementspris for bladet for det kommende år og forslag til lokalforeningernes og interessegruppernes andel af det samlede kontingent.

Ved afslutningen (ca. kl. 17) er foreningen vært ved et mindre traktement.

HOVEDBESTYRELSEN

Vi har brug for dig og din mening

Vil du være med til at drøfte foreningens resultater og handlingsplan, samt komme med forslag til de kommende opgaver, så mød op og gør netop din indflydelse gældende på vores årlige generalforsamling.

Vi har også ledige bestyrelsespladser. Har du en mening om hvorledes Adoption & Samfund skal arbejde fremover, eller lyst til at deltage i et meget interessant bestyrelsesarbejde, kontakt endelig en nuværende hovedbestyrelsesmedlem for at høre nærmere om arbejdet. Vi sidder parate ved telefonen eller på mail for at besvare din henvendelse. Vi ser frem til at høre fra dig, således at vi på selve generalforsamlingen kan få sammensat en stærk og handlelydig bestyrelse.

Maja 6 år, Thomas 1½ år, Katrine 6 år, Anna 6 år, Asbjørn 4 år og Aleksander 3 år.
Kinatræf 2011. Alle 6 børn er født i Kina. De tre drenge er alle special needs børn.

Jacob og storebror Casper umiddelbart efter hjemkomsten fra Kina.

Vi skaffer særlige forældre til særlige børn

af Karina Ahm, interview med specialkonsulent Mette Stolbjerg Garnæs, DanAdopt.

Hos DanAdopt sidder specialkonsulenterne Mette Stolbjerg Garnæs og Dorit Glintborg. Det er lidt over et år siden, at Dorit og Mette, som begge har været hos DanAdopt i henholdsvis 9 og 14 år, efter en omorganisering, som bl.a. skulle sætte mere fokus på visitation og formidling af børn udenfor ventelisterne, overgik til at udgøre DanAdopts specialkonsulentteam. Her i Birkerød følger de hver dag adoptionsverdens puls og udvikling, og er, ikke mindst, de primære kontaktpersoner i forhold til DanAdopts formidling af børn med særlige behov og afklarings samtaler med kommende adoptanter.

I dag drejer det sig netop om formidling af børn med særlige behov. Et emne, som rummer oceaner af glæde og skrøbelighed for både børn, forældre og formidlingsorganisationerne. Vi har allerede mailet sammen for at afdække rammerne for vores snak i dag og jeg har fra første mail fornemmet den ildhu, som ligger Mette og Dorit på sinde, når talen kommer ind på disse børn.

Her på kontoret fyldt med fotos af alverdens børn ridser Dorit og Mette kort op, hvad begrebet, børn med særlige behov, dækker over, nemlig helt basalt børn over 36 mdr., børn i en søskendeflok, børn med særlige fysiske eller psykiske behov og børn med mindre handicap.

Jeg har i forvejen spurgt, om DanAdopt har statistikker over, hvor mange børn, der er formidlet som børn med særlige behov, samt hvilke lande, der evt. primært formidler børn med særlige behov. Mette fortæller, at der ikke hos DanAdopt foreligger statistikker over antal af formidlede børn med særlige behov, dels med baggrund i det faktum, at antallet af disse børn ikke er højt og dels, fordi afgiverlandenes definition af børn med særlige behov divergerer fra land til land.

Det er tid til at tage hul på den videre snak og mens Dorit iler videre til dagens næste opgave, sætter jeg i gang med det første spørgsmål til Mette.

Hvordan er søgningen til adoption af børn med særlige behov – faldet eller steget i de seneste år eller holder søgningen sig på et stabilt niveau?

Når vi ser på de kommende adoptanters søgning, ser vi en stagnation. Vi oplevede en bølge i søgningen i nogle år, især med formidlingen fra Kina, hvor der var en periode med mange, såkaldte mindre særlige behov fx læbe-ganespalte og hjertefejl. Her var det tydeligt, at der var en dominoeffekt og en afmystificering omkring disse børn ved kommende adoptanters oplevelse af og syn på andres erfaringer med adoption af børn med særlige behov. Det var for en tid toneangivende, den almene formidling faldt, hvilket resulterede i udforskning af andre muligheder. Og børnene var der. Det har ændret sig, verden forandres. Det er ikke sådan mere.

Hvordan forholder kommende adoptanter sig til børn med særlige behov? Er de i større eller mindre grad åbne overfor disse børn?

Der er en ændring. Vi fornemmer, at ny godkendte i dag i højere grad har stiftet bekendtskab og gjort sig tanker om børn med særlige behov. Desuden, at der mere generelt er en holdning til, at det kan være vilkårene ved adoption. Men der er også kommet større fokus på disse børn og det er et faktum, at det er disse børn, som der er flest af til adoption. Desuden informeres der i højere grad om det i dag og det bringes mere på bane, hvad man som forældre ønsker sig. Overvejelser om bevæggrunde og hvad barnet evt. må fejle. Udgangspunktet i alt godt forældreskab er jo et ønske om, at barnet skal have det godt. Alle børn kan få skader eller fejle fx genbetingede sygdomme, som først dukker op langt hende i livet. Mange ting er ikke givet på forhånd og rummelighed er en del af at være adoptant. Mange har fokus på relevante ønsker og har drivkraften til at se, hvordan virkeligheden kan hænge sammen. Omkring børn med særlige behov er det særlige behov ofte konkret og betydningen og behovene på længere sigt kendes på forhånd. Det er i realiteten ikke anderledes end at tage vare på sit barn i alle andre henseender.

Oplever I, at børn med særlige behov, hvor fx handicap kan være „synligt“ eller „usynligt“ er foretrukket?

Vi oplever, som med alle typer af adoptanter, også forskellige adoptanter til børn med særlige behov. Vores opgave er at afklare netop, hvad der for den enkelte familie er det, som de er indstillede på og har ressourcer til. Vi har stort fokus på, at adoption er for livet og det skal være det rigtige valg for hver enkelt familie. Uanset baggrund, særlige behov eller ej vides aldrig, hvordan det går med barnet. Hvordan de vil opfatte deres liv som adopterede. Det vigtigste er, at man, uanset alt, skal være parat til at hjælpe sit barn igennem livet.

Hvordan er afgiverlandenes holdning til børn med særlige behov?

Med alt ære og respekt for vores samarbejdspartere og lykkeligt for børnene, så er det børnenes tarv, som kommer først. Alle lande, som afgiver børn oplever effekten af alt for mange potentielle familier til for få legalt frigivne børn. Det åbner afgiverlandenes øjne for, at der også er de her børn, som kan adopteres. De børn, som ellers ikke havde en chance, får nu reelt også en chance til at blive et match til de forældre, som synes, at de har ressourcer og muligheder for at tage sig netop af disse børn. Og lige netop det faktum, at de ikke formidles via den almindelige formidling, er et udtryk for, at landene ikke bare vil af med dem. Men vi har en gruppe af børn, som søger særlige forældre. Et gode for disse børn er, at de nu har chancen for at få et sæt forældre og muligheder.

Er definitionen på børn med særlige behov anderledes i fx lande som Norge og Sverige.

Det foregår lidt forskelligt, men alle steder er fokus på børn med særlige behov, fx et barn på 9 år, søskendeflok, mindre fysisk handicap osv. Der er selvfølgelig fokus på, at det reelt kræver særlige ressourcer hos en familie at modtage et barn med særlige behov. Men grænser kan altid diskuteres. Grænserne og normalitet – for hvad er normalt?

Men i alle lande er kunsten at finde frem til den rette familie med de rette ressourcer

Et liv i en småbørnsfamilie – kræver sin kvinde!

Af Oddrun Aasebø Rønne, mor til Jonas, Silas og Nathanael, alle tre født i Etiopien (Jonas har CP og epilepsi, og sidder i kørestol)

Et liv i en adoptivfamilie – kræver sin kvinde – med empati, rummelighed, menneskeindsigt, fleksibilitetsevne, opofrende kærlighed, kulturkundskab, multikunstner, masser af overskud – mindst!

Et liv i en handicapfamilie – kræver sin kvinde – som behersker (overarbejdede) sagsbehandlere, serviceloven, fysioterapi, er i besiddelse af tekniske færdigheder, kunsten at ikke sove, begavelsen til vedvarende at være tovholder, kendskab til hjælpemidler, er teknikker, har is i maven, er robust, kan fremelske evner som er godt gemt væk, har fysik til at

løfte, er medicinuddeler, har oceaner af tålmodighed, har psykologisk indsigt, pædagogisk og kognitiv fingerspidsfornemmelse, kan sammenholde modsatrettede behov og evner, kan underholde et barn en halv dag på venteværelser som er blottet for børneremedier, har vedvarende gejst til at kæmpe og indehaver egenskaben til at rejse sig – igen og igen og igen!!

Et liv i en småbørnsadoptivhandicapfamilie kræver – så hatten passer! Ikke så mærkeligt at vi så ofte føler at vi kommer til kort!

Strøtanker fra en småbørns-adoptivhandicapmor – Oddrun

og det rette barn til lige netop den familie. Målet må hele tiden være, at man forsøger at matche det rette match. Ressourcerne til lige netop dette barn – det må være den gode adoption. Måske skulle alle adoptionsprocesser give mere rum til refleksion og stillingtagen generelt. Måske skulle det være retten ved alle typer af adoption. Reflektorisk er påstanden, at grunden til, at det netop ofte går godt i familier med børn med særlige behov er, at familierne er velforberejdede, har været igennem mange snakke, fået lov til at tvivle og overveje uden tabuer og med ret til at stille spørgsmålstejn. I den ideelle verden skulle man måske altid have ret til disse overvejelser.

Ser I en forskel hos adoptanter til henholdsvis børn med særlige behov og børn i almindelige formidling? Og hvordan foregår processen hos jer?

Vi ser en forskel i de forventninger, der på forhånd er til barnet. Hvilke problemstillinger skal der tages stilling til. Lige efter adoptanternes kursus oplever vi, at det er mere i mente, at adoption er nuanceret end det er længere fremme i processen. Vores pligt er her at være med at bevare fødderne på jorden. Vi hjælper til afklaring, når ønsket er et barn udenfor venteliste. Informere om hvilke børn, det kan være og får justeret drømme og ønsker til virkeligheden. Sætter tankeprocesser i gang omkring, hvilke børn forestiller i jer – og måske især for par, vig-

tigheden i at være enige. Mange søger oplysninger i netværk og hos andre adoptivforældre, når spørgsmål er mere konkrete. Vi informerer generelt og taler om forældrenes pligt til at støtte igennem barnets videre livsproces. Opgaven kan være vidt favnede, der er mange ting, som man skal gøre op, hvad er godt for os osv. Så skal det skrives ned i en form for motivering, hvad har man tænkt på, hvad magter man og hvad magter man ikke. Vi har vores bog med forældre, som søger børn med særlige behov. Der er ikke mange i bogen, men konstant nogle. Vi lærer vores adoptanter godt at kende igennem processen og kan derfor matche de aktuelle børn optimalt ud fra bogens indhold og ønsker. Det er vigtigt at have for øje, at tingene ofte sker i ens eget hovedet og rent faktisk ikke i virkeligheden og at alt kan ændres. Det er et barn, og ikke en diagnose, men et menneske med positive og negative sider. Vi bruger processen til at sætte lidt ridser i lakken, for verden er jo ikke perfekt,

Når I skeler til andre lande, ser I da nogle lande, som maner til beundring. Lande, hvor denne proces er lykkedes over forventning?

Man kan ikke se bort fra kulturelle forskelligheder. Vi bor i Danmark, sådan er vilkårene. Man er nødt til at være realist og et barn skal kunne passe ind. Men vi kan kun beundre, at der findes organisationer, især amerikanske, som kan formidle børn med

stærke handicap, som fx spastisk lammelse, til supergode familier. En organisation i USA formidler kun hiv-positive børn til amerikanske forældre. Beundringsværdigt, at disse børn også får chancen. Vores hjerte bløder altid for børn med særlige behov. De får ikke så mange chancer. De almindelige børn skal nok få et godt liv. De andre fortjener også chancen for et godt liv – alternativet er så meget ringere.

Hvordan ser det ud med formidlingen af børn med særlige behov i fremtiden?

Som udviklingen tegner sig nu, vil vi se en almindelig formidling med ventetider, som vil stige, hvis ønsket er barn op til 36 mdr. uden kendte helbredsmæssige problemer. Alle andre børn, dem over 36 mdr., særlige behov osv., det er dem, som der er et stort og reelt behov for at give et sæt forældre. Fordi, det er jo sådan, at bl.a. Haagerkonventionen, gør, at de nationale adoptioner er steget til gavn for børnene. De børn, som normalvis formidles af den almindelige formidling, adopteres nu i større grad indenlands, igen afhængigt af det enkelte land. De andre børn, er de børn, som der ikke er forældre til. Det er børn, som er født og som ikke har en chance i deres eget land. Det er de børn, som vi adopterer. Men som altid og uanset særlige behov eller ej, så skaffer vi ikke børn til familier, vi skaffer familier til børn. ■

Særlige forældre til børn der mangler familie

af Margrethe Primdahl, Executive Director, AC BØRNEHJÆLP

Et barn har ret til en familie, der kan sikre barnet en tryk og kærlig barndom. AC Børnehjælp tager denne rettighed bogstavelig. Adoption er og skal være resultatet af et ønske fra voksne om at være forælder til et barn og et behov for et barn for at være nogens søn eller datter. Der er rigtigt mange børn i verden, der mangler en mor og far.

Lykkeligvis er national adoption i mange af børnenes oprindelseslande efterhånden blevet mere og mere almindeligt. Det har den betydning, at børn til international adoption i stigende grad i mange afgiverlandet bliver det, som med et internationalt begreb kaldes „special needs“ børn. I AC Børnehjælp regi bruger vi begrebet „børn-søger-forældre børn“, eller børn der har brug for en særlig familie.

En hjertesag på AC Børnehjælp

Formidlingen af børn, der har brug for særlige forældre, er en hjertesag i AC Børnehjælp. Vi har rigtigt mange lykkelige historier om børn, som har fundet forældre via vort børn-søger-forældre program. Her har adoption været netop den rigtige løsning for såvel forældre som barn, fordi kombinationen af en rummelig dansk adoptivfamilie, et samfund, der sikrer den rette behandling til alle børn, og den fordomsfrie danske holdning til ikke at stigmatisere børn på baggrund af mindre handicaps, race, oprindelse etc. kan gøre en afgørende forskel for et lille barns muligheder for at få et værdigt liv i en kærlig familie.

Børn-søger-forældre programmet

På vores børn-søger-forældre liste efterlyser vi derfor særlige forældre til en række børn, som vi eller vores udenlandske partnere har svært ved at finde mødre og fædre til på anden vis. Det kan være børn, der ikke længere er helt små. Det kan være børn, der er del af en søskendeflok. Det kan være børn, der – måske – har særlige fysiske eller psykiske behov. Det kan også være børn med mindre handicaps.

Et andet eksempel på et børn-søger-forældre program er vores glimrende sam-

arbejde med den kinesiske centralinstans omkring formidling af børn med særlige behov. Ansøgere, der ønsker at adoptere et børn-søger-forældre barn får særlige prioritet og særligt omkring formidlingen af læbe-gane-spalte-børn og børn med mindre hjertefejl har vi fra AC Børnehjælps side været succesfulde i at finde danske forældre. Det har bl.a. betydet et godt samarbejde med Landsforeningen Læbe-Ganespalte i Danmark og med danske specialister i hjertesygdomme.

Vi har fra AC Børnehjælps side ikke nogen statistik over, hvor mange børn, der er blevet formidlet som børn-søger-forældre børn. Dette fordi formidlingen af disse børn er så individuelle og i den store sammenhæng fortsat så fåtallige, at en specifikation af det enkelte barns vej til børn-søger-forældre listen i mange tilfælde ville være med fare for, at barnets ret til anonymitet er truet. Derudover er der en stor forskel på, hvordan de enkelte lande „kategoriserer“ børnene. I ét land kan en pige på 4 år med forsinket taleudvikling udmærket blive opfattet som et barn, der bør kunne adopteres indenfor en almen godkendelse, medens det samme barn i et andet land bliver betragtet som et barn med særlige behov og skal formidles som sådan.

Trends i udviklingen

Hvis vi på trods af ovenstående skal forsøge at uddrage en trend over de seneste år, må det være, at vi fornemmer en større og forhåbentlig fortsat stigende interesse blandt danske adoptivforældre for at adoptere et børn-søger-forældre barn. Dette skal imidlertid sammenholdes med en generel tilbagegang i søgningen om adoption i Danmark, som naturligvis for os som formidlende organisation giver anledning til refleksion og bekymring.

Generelt må vi sige, at i de lande, som vi sammenligner os med, har modtageligheden overfor at adoptere børn-søger-forældre børn og interessen for adoption i det hele taget været højere end i Danmark. I den sammenhæng er vi klar over, at vi som formidlende organisation har en opgave i at fremme adoptionstanken i Danmark og informere bedre og bredere om mulighederne.

Holdningsmæssigt forsøger vi fra AC Børnehjælps side i denne debat at navigere så nænsomt som muligt. Vi prøver at sidestille forældre og børn. Vi forsøger at se holistisk på barnet og se på barnets kompetencer og muligheder, ligesåvel som vi forsøger at se holistisk på forældrene og på deres kompetencer og evner i modsætning til henholdsvis forældres og børns svagheder.

Alle børn har ret til en familie

Samtidig er vi stærke fortalere for, at adoptivforældrene til børn-søger-forældre børn og i øvrigt til alle adoptivbørn skal klædes så godt på som muligt til at modtage barnet, da det er forældrenes og ikke barnets opgave at sikre tilknytningsprocessen. For at opfylde dette forsøger vi med vore danske specialkonsulenter at forberede forældrene bedst muligt og vi forsøger som nævnt via diverse kompetencegrupper at skabe så godt et netværk som muligt for at danske forældre, der måtte have ressourcer til at tage imod et børn-søger-forældre barn.

I forhold til vore afgiverlande forsøger vi at forklare, at når vi taler børn-søger-forældre børn i Danmark, tænker vi fortsat på børn, der kan forventes at få en normal opvækst med børnehaven, fritidsordning og skolegang. Dette adskiller os lidt fra andre lande, hvor man kan have familiemønstre, der i højere grad muliggør, at den ene forælder er fuldtidsforælder, medens den anden måske varetager forsørgerrollen. Danske adoptivmødre og fædre skal før eller siden på job, og barnet skal kunne begå sig i et „almindeligt“ familieliv. Denne argumentation er vigtig i sammenhænge, hvor vi som danske formidlende organisationer bliver kritiseret for at være utilstrækkelige i forhold til at formidle børn med særlige behov.

På AC Børnehjælp har vi netop sat fokus på såvel opkvalificering som promovning af vores børn-søger-forældre program. På vores hjemmeside www.a-c.dk vil I kunne følge med i dette arbejde, som ikke blot vedrører børn, som vi har mulighed for at give en tryk opvækst i Danmark, men også børn, for hvem vi kan gøre en afgørende forskel i deres hjemland. Med jeres hjælp naturligvis. ■

Retten til *fravalg* og *tilvalg*

Adoption & Samfunds redaktion har til dette temanummer bedt mig, som filosof, om at fabulere over etik og moral i forhold til adoption og børn med specielle behov. Jeg vil ikke ende med at anbefale en bestemt praksis, men håber på at mane til eftertanke og evt. samtale om nogle svære spørgsmål.

af Dorete S. Kallesøe, cand. teol. og filosof,
lektor ved læreruddannelsen i Nørre Nissum

„Alle har ret til et fedt køkken“. Sådan reklamerede et køkkenfirma for nogle år siden for sit produkt. Uden yderligere sammenligning kunne man spørge: Har alle ret til at blive forældre?

Selv om vi i Danmark bryster os af at være et af de mest frisindede lande i verden – fri abort, fri porno, kvinders ligestilling m.m. – lider vi danskere alligevel af en voldsom trang til normalitet, grænsende til perfektion. Når naboen har fået nyt køkken, vil vi også have et. Når veninderne har fået børn, begynder mit biologiske ur også at tikke. Når de andre har en normal kernefamilie med normale børn, vil jeg også ligne dem. Faktisk kan man sige, at familiebegrebet er blevet væsentligt indsnævret i de seneste 100 år. For 100 år siden fik folk de børn, der kom dumpende – det første, når man var 18, det sidste i starten af 40'erne. I dag er det en social katastrofe at være „ung mor“, og selv om ældre mødre på over 40 i disse år bliver mere almindelige, mener mange, at det er mere „naturligt“ at få sit første barn, inden man bliver 30. Også handicappede børn i familierne er blevet sjældnere pga. fosterscanninger m.m.

Mennesker er med andre ord i langt højere grad blevet i stand til at designe deres eget liv. Det er selvfølgelig positivt at få det frie valg til selv at bestemme over sin tilværelse. Men det kan også være en byrde. Tør du føde dit barn, når du ved, at der er 30 % risiko for, at det fødes med et alvorligt handicap? Tør du overhovedet få foretaget en scanning, når du ved, at du kan blive nødt til at tage stilling til så store spørgsmål som liv og død for et kommende menneske?

Denne valgfrihed, når det gælder ens biologiske barn, kan overføres på adoptionsforældre: Tør du lade være med at få en udvidet godkendelse til et barn med „special needs“, når din godkendelse er ved at løbe ud?

Det var på mange måder lettere i „gamle dage“, hvor børn bare kom dumpende –

med eller uden handicap – og på alskens uheldige tidspunkter. Dengang var børnene ens skæbne, i dag er de et valg. Og dog: Dengang, før aborten den blev fri, blev der født utallige uønskede børn, som tilmed kom til verden i et knaphedssamfund. Derfor var der også langt flere børn i overskud til adoption, end der er i dag, hvor vi i de allerfleste tilfælde må til udlandet og hente vores adoptiv-ønskebørn. Nu er levestandarden i u-landene tilmed steget, hvilket medfører endnu færre børn i udbud til adoption! Kan man så som adoptivforælder længere tillade sig at være kræsen, kunne man spørge? Burde man ikke tage imod de børn, der kommer?

I en artikel i Kristeligt Dagblad (<http://www.kristeligt-dagblad.dk/artikel/318818>): Danmark-Danske-adoptanter-er-verdensmest-kritiske) kan man læse følgende: „I Danmark er motivationen for adoption at skabe et normalt familieliv. Der ligger sjældent humanitære eller religiøse årsager til grund, mens der ofte gør det i for eksempel Sydeuropa eller USA.“

I Danmark vil man have børn for at ligne de andre! Derfor vil man også helst have små børn og børn uden handicap, hvilket gælder alle slags forældre. I USA og Sydeuropa adopterer man børn for børnenes skyld. I Danmark gør man det for sin egen!

I en rettighedskultur som vores kan man stille to spørgsmål: Har alle mennesker ret til at blive forældre til et „normalt“ barn? Og har alle børn ret til en forælder?

Det første står ingen steder (det gør den med køkkenet heller ikke!). Det andet står heller ingen steder, dog kan man i FN's børnekonvention læse følgende:

„Deltagerstaterne anerkender, at et psykisk eller fysisk handicappet barn bør have et indholdsrigt og menneskeværdigt liv under forhold, der sikrer værdighed, fremmer selvtilliden og medvirker til barnets aktive deltagelse i samfundslivet.“ Endvidere står der at „barnet med henblik på fuld og harmonisk udvikling bør vokse op i et familiemiljø, i en atmosfære af glæde, kærlighed og forståelse“.

Måske skal man ikke opgive sin karriere til fordel for et barn med særlige behov, men det kan være, at vi i det hele taget skulle begynde at overveje, hvilke pligter vi har i verden, i stedet for altid kun at tænke på vores rettigheder?! ■

DORETE S. KALLESØE

Cand.teol. (94) bifag i filosofi (86) og MA i „Citizenship education“ (2008)

Lektor ved læreruddannelsen i Nr. Nissum – VIA University College.

Husfilosof og kristendoms lærer på M.C.Holms skole i Nykøbing Mors.

Står bl.a. bag www.filosofipatroljen.dk, en website for lærere, præster og andre, der gerne vil filosofere med børn

Kursusvirksomhed: Kurser og workshops om filosofi med børn afholdt for lærere og kirkelige undervisere. Efteruddannelseskurser i religionspædagogik. Foredrag om medborgerskab.

Særlige interesseområder: Filosofididaktik, religionenes stilling i samfundet i dag, demokratisk dannelse og religionspædagogik. Dorete S. Kallesøe læner sig op ad tænkere som Sokrates, Kierkegaard, Løgstrup, Paul Tillich og Charles Taylor.

Skal din lokalforening bruge penge på porto eller på arrangementer?

Vi mangler rigtig mange af vore medlemmers mailadresser, så det forsøger vi nu at råde bod på. For udover at det koster en masse penge i porto – p.t. kr. 8,00 pr. brev – at sende invitationer ud pr. post til jer, så koster det jo også en masse resurser, inden brevet ryger af sted med posten!

Disse resurser vil vi meget hellere bruge på at skabe nogle gode og spændende arrangementer for vore medlemmer! Så hvis du ikke allerede har sendt din mailadresse til os, så gør det nu!

Du kan sende en mail til din lokalforening på en af de nedenstående mailadresser, og nu du er i gang, så HUSK at oplyse dit medlemsnummer til os (det står bag på dette blad) + dit navn og adresse samt dit tlf. nr. og evt. mobilnr., for så kan vi få opdateret alle medlemsoplysningerne!

LF Sydsjælland..... sydsjaelland@adoption.dk

LF Midt-og Vestsjælland... midtogvestsjaelland@adoption.dk

LF Nordsjælland nordsjaelland@adoption.dk

LF København koebenhavn@adoption.dk

LF Københavns Omegn.... koebenhavnsomegn@adoption.dk

Hvis du er i tvivl, om du tidligere har sendt os din mailadresse, så gør det bare igen!

HUSK fremover, når du evt. ændrer mailadresse, også at ændre den hos os, for vi har rigtig mange mailadresser i vores database, som ikke længere er aktive!

Når vi har modtaget din mailadresse, kan vi fremover maile til dig, – enten når der kommer nye arrangementer på vores hjemmeside – eller når vi har et nyt spændende arrangement på programmet, som vi gerne vi invitere dig til!

Vi glæder os til at høre fra dig!

PS! HUSK, at du kan gå ind på din lokalforenings hjemmeside via dette link på Adoption & Samfunds hjemmeside:
http://www.adoption.dk/hovedsider/index_hvem.htm

Mange hilsner fra
De Sjællandske Lokalforeninger
Adoption & Samfund Øst

Generalforsamling på Vadum skole

Lørdag d. 1. oktober 2011 kl. 11.00 til ca. 16.30

Dagsorden til Generalforsamlingen (kl. 11.00 til ca. 12.30)

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forelæggelse og godkendelse af regnskab
4. Indkomne forslag
5. Valg af bestyrelsesmedlemmer:
Jens Næsby: genopstiller
Torben Frstrup: genopstiller ikke
Else Jungersen Overbye: genopstiller
6. Valg af suppleanter
7. Valg af delegerede til landsforeningens generalforsamling, jf. § 6
8. Valg af revisor samt revisorsuppleant
9. Eventuelt

Der serveres en let frokost efter generalforsamlingen, ligesom øl og vand kan købes.

Efter generalforsamlingen byder vi på et spændende foredrag ved modtager af adoptionsprisen 2011, psykolog Susanne Høeg kl. 13.00. Temaet er:

Adoptivbarnet og skolestart

Hvad er det for særlige udfordringer, som adoptivbarnet og dets forældre står over for i dagligdagen, når barnet aldersmæssigt når indskolings- og skoleperioden?

Fokuspunkterne på dette foredrag vil især dreje sig om, hvorledes vi støtter vores børn bedst muligt i mødet med skolen og den indlæring – fagligt og socialt – som foregår her og som kræver særlig opmærksomhed, viden og erfaring?

Hvordan kan vi gøre børnene parate til at møde skolens krav? Hvad er det for forhold som påvirker indlæringen, og hvad betyder miljøskiftet fra daginstitution til skolen/sfo for den adopterede og forældrene?

Hvorledes kan vi støtte op omkring tilknytningsprocessen, sprogudviklingen, indlæringen af de faglige og de sociale færdigheder, samt støtte udviklingen af et godt selvværd og selvtillid?

Hvorledes kan vi som forældre være med til at støtte op omkring et godt skole-hjemsarbejde?

Hvad gør vi, hvis der er problemer, der ikke bare går over i form af tilknytningsproblemer, uro, hyperaktivitet, sociale samspilsproblemer, for tidlig pubertetsudvikling, problemer med etnicitet m.m.?

Prisen for dette spændende foredrag er kr. 50,00 for medlemmer / 75 kr. ikke-medlemmer

Kaffe, te og småkager serveres under foredraget, ligesom øl og vand kan købes.

Tilmelding senest den 23. september 2011 til:
adoptionnordjylland@sol.dk eller Jens Næsby tlf. 22501315,
Torben Frstrup, tlf. 98525542

Vi gør opmærksom på, at foreningen ser sig nødsaget til at eftersende regning for deltagerbetaling ved udeblivelse uden afbud.

MENS VI VENTER

Opfølgningskursus

Er du og din ægtefælle godkendt til adoption i fase 3 – og går du og venter på, at matchningen forhåbentlig snart sker?

Familiestyrelsen tilbyder nu et kursus for dig eller jer, der venter, og som gerne vil have genopfrisket nogle af de centrale emner fra det adoptionsforberedende kursus.

Kurset er ikke obligatorisk, så det er ganske frivilligt, om du eller I ønsker at benytte denne mulighed.

Kursets indhold

- Det første møde med barnet og overdragelsen
- Om tilknytning
 - Forældrenes tilknytning til barnet
 - Barnets tilknytning til forældrene
- Barnets reaktioner på det store skift
- Den nye rolle som forældre
- Den første tid med barnet – at aflæse og forstå barnets reaktioner
- Om at fortælle barnets historie.

Kursets form tager udgangspunkt i oplæg fra kursuslederen, videoklip, dialog og korte gruppearbejder.

Deltagere

Ansøgere, som er godkendt til adoption og venter på at få et barn i forslag.

Program

- Præsentation af kursusleder og deltagere
- Det første møde
- Den første tid
- Barnets og egne reaktioner
- Tilknytning
- Barnets historie
- Afrunding.

Underviser

Anne Stahlschmidt. Kursusleder ved de adoptionsforberedende kurser.

Tid: 15. november 2011, kl. 10.00 - 17.00

Varighed: 1 dag

Sted: Familiestyrelsen, København

Pris: kr. 950,00

Tilmeldingsfrist: 4 uger inden afholdelsesdato.

Tilmelding og spørgsmål

Familiestyrelsen
Kursusekretariatet
Kristineberg 6
2100 Kbh. Ø
Tlf. 72 68 80 44
familiestyrelsen.dk

BILLEDER TIL BLADET

Vi vil meget gerne have billeder af jeres børn til at bringe i vores blad. Send venligst max. 3 billeder ad gangen. Husk at oplyse navn, land, alder, adresse og lignende. Billederne skal være i høj opløsning (min. 1 MB).

Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside.

Billederne skal sendes til:
bladet@adoption.dk

Venlig hilsen Redaktionen

Temanummer om TILBAGEREJSER

I december 2011 planlægger vi et temanummer om tilbagerejser, hvor vi meget gerne vil have bidrag fra læserne. Vi modtager også meget gerne ideer til, hvad I kunne tænke jer at læse om.

Så del dine erfaringer, og skriv om rejsen tilbage, møde med biologisk familie, besøg på børnehjem, kultur møder, kultur chok m.v. (deadline 10.11.2011)

Alle bidrag (herunder billeder) sendes til: bladet@adoption.dk

Reema for fuld fart. Reema, som er special needs barn fra Indien, er født uden nederste del af venstre arm.

Elliott, 3 år, i Jinan, Kina – 2008. Elliott er født med læbe-gumme-gane spalte.

ANNONCE

Den gode adoption

Nu udbyder vi en kursusdag for jer, der er godkendt til adoption og står overfor at skulle hjembringe jeres barn inden for det næste år – og som noget helt nyt inviteres jeres forældre – de kommende bedsteforældre.

Som psykologer og postadoptionkonsulenter ved vi, hvor vigtigt det er, at hele familien er klar til familieførøgelsen og kender til det, der giver den gode adoption.

Temaer: *Forberedelsen, Det første møde, De første dage og Barslen.* I alle temaer vil vi inddrage, hvorledes bedsteforældrene kan hjælpe den nye familie.

Vi har sammensat en hyggelig dag i en humoristisk atmosfære og med et program, der indeholder de temaer, vi møder i vores praksis, og vi håber, at dagen kan klæde hele familien på til at møde jeres kommende barn og barnebarn på bedste vis.

Med venlig hilsen Rikke Yde Tordrup og Benny Ellermann

Kurserne afholdes:

Silkeborg Medborgerhus,
Bindslevsplads nr. 5, 8600 Silkeborg

Mandag den 7. november 2011
Kl. 9.00 - 15.00

Max. deltagerantal: 60 personer

Pris: 650,- kr. pr. person med fuld forplejning

Tilmelding sker ved indbetaling på kontonummer 7651-1230849 senest 14 dage før kursernes afholdelse. Husk at skrive navn, telefonnummer og datoen I ønsker ud for beløbet.

Hvis I har spørgsmål til os, er I naturligvis velkomne til at kontakte os på:
www.rikketordrup.dk og www.psykologhuset-struer.dk

MINI-WEEKEND MED A&S-U PÅ FYN!

Så er det endelig blevet tid til endnu et arrangement! Bestyrelsen i Adoption & Samfund-Ungdom inviterer dig til 2 dages-arrangement på **Danhostel Svendborg** fra **29.-30. oktober**.

Du skal kun punge ud med **100 kr** og vi giver dig til gengæld fest om aftenen, 2 dage med mad og logi samt god stemning i de fynske omgivelser! I skal selv medbringe sengelinned, men ellers er resten sørget for.

Du skal tilmelde dig senest d.15. oktober hos inadygaard@hotmail.com ved at indbetale de 100 kr. på reg. nr. 7160, konto nr. 1481816 og sende Ina en mail med navn og telefon nr. På bankoverførslen skal skrives fulde navn.

Tjek vores Facebook-gruppe ud (**Adoption & Samfund – Ungdom**) og få flere praktiske informationer mht. tilmelding og betaling.

Har du spørgsmål omkring A&S-U, eller arrangementet (rejse, program mm), så er du altid velkommen til at skrive til: inadygaard@hotmail.com eller joeyloey@hotmail.com.

VI GLÆDER OS TIL AT SE DIG!

Med venlig hilsen
Ina Dulanjani Dygaard og Johanna Cosmina Vigholt

Programoversigt

Lørdag d. 29. oktober 2011

- 10:00: Checke ind på vores værelser
- 10:20: Praktiske informationer og velkommen til nye medlemmer v. Ina D. Dygaard
- 11:00: Hvordan er det at rejse hjem?
Diego fortæller om mødet med sin biologiske familie i Colombia
- 12:00: Frokost med 1 gratis vand/øl
- 13:00: Workshops
- 15:15: PAUSE
- 15:30: Nye vedtægter og valg af den endelige bestyrelse. Alle er velkomne til at stille op!
- 17:00: Tid til at komme i de fine klæder
- 18:00: Fin middag med 1 gratis vand/øl
- 20:00: FEST OG MUSIK! Husk – Konge om natten, konge om morgenen!

Søndag d. 30. oktober 2011

- 08:00-10:00: Morgenmad og derefter check ud
- 10:15: ASU's fremtid v. Ina D. Dygaard og Johanna C. Vigholt
- 11:45: PAUSE
- 12:00: Frokost med 1 gratis vand/øl
- 13:15: Nye vedtægter og valg af den endelige bestyrelse fortsat
- 15:00: Evaluering af weekenden
- 16:00: Tak for denne gang

Juleforestilling

Teatret bag Kroen, Ordruphøjvej 2, 2920 Charlottenlund
Søndag d. 20. november 2011, kl. 15.
Dørene åbner ½ time før forestillingsstart.

Lokalforeningen København og omegn inviterer til juleforestillingen „Findus og Peddersens juleforberedelser“ for børn mellem 3 og 8 år samt voksne i alle aldre. Peddersen og hans finurlige kat, Findus, er sneet inde lige op til jul. Telefonen er død, strømmen er gået og de kan ikke komme til købmanden efter julemad. Mon det overhovedet bliver jul i år? Forestillingen er baseret på Sven Nordqvists kendte billedbøger, som børnene elsker. Efter forestillingen kan vi hilse på skuespillerne, og der serveres te, kaffe, saftvand og kage.

Tilmelding skal ske senest 1. november 2011. Prisen er 75 kr. pr. person. Hvis du ønsker at deltage, sender du en mail til lokalforeningens mailadresse: koebenhavnsomegn@adoption.dk. Angiv deltagerantal, mobilnummer og arrangementsnummer 4.

Juletræsfest

Lørdag, den 26. november klokken 13.30 - 17.00
på Vadum skole.

Kom og vær med til en hyggelig jule-eftermiddag, hvor vi får besøg af „Nissepigerne“, som vil danse om juletræet med os.

Julemanden har lovet at kigge forbi og dele slikposer ud til børnene. Senere vil der være optræden med Store Kassa.

Der serveres gløgg, æbleskiver og kaffe/te.
Øl og vand kan købes til fornuftige priser.

Prisen for dette herlige arrangement er for medlemmer og deres nære familiemedlemmer 60 kr. for voksne og 30 kr. for børn. For ikke-medlemmer er prisen 80 kr. for voksne og 60 kr. for børn.

Vi har haft stigende deltagerantal de seneste år, så derfor sætter vi max. deltagerantallet til 200 efter „først til mølle princippet“.

Vel mødt
Lokalforeningen

Tilmelding inden den 12. november kl. 12.00 til:
adoptionnordjylland@sol.dk eller Jens Næsby tlf. 22 50 13 15
Der sendes E-mail, som bekræftelse på tilmelding.

Vi gør opmærksom på, at foreningen ser sig nødsaget til at eftersende regning for deltagerbetaling, ved udeblivelse uden afbud.

LOKALFORENINGER

Her finder du din lokalforening. Ikke alle har hjemmesider. Er du i tvivl om dit tilhørsforhold, så se under adresser og links på www.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland

Torben Fristrup, Wilhelm Jensensvej 1, 9500 Hobro

Web: <http://nordjylland.adoption.dk>

Mail: nordjylland@adoption.dk

Tlf.: 98 52 55 42

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen

Mona Østergård, Sanglærkevej 12, Mønsted, 8800 Viborg

Web: <http://gudenaen.adoption.dk>

Mail: gudenaen@adoption.dk

Tlf.: 86 64 61 72

Vestjylland

Charlotte Christensen, Ringkøbingvej 1, 7400 Herning

Web: <http://vestjylland.adoption.dk>

Mail: vestjylland@adoption.dk

Tlf.: 97 21 18 78

Østjylland

Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet

Mail: oestjylland@adoption.dk, tlf.: 86 29 76 63

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland

Jørn K. Pedersen, Prangeager 38, 7120 Vejle Øst

Web: <http://sydvestjylland.adoption.dk>

Mail: sydvestjylland@adoption.dk

Tlf.: 60 82 04 35

Sydøstjylland

Ulla Grau, Hydevadvej 28, 6270 Rødekro

Mail: sydoestjylland@adoption.dk

Tlf.: 74 69 38 13

Fyn

Sanne Pedersen, Lundsbjergvej 38, 5863 Ferritslev

Web: <http://fyn.adoption.dk>

Mail: fyn@adoption.dk

Tlf.: 65 97 22 97

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland

Pia Thomsen, Faunedalen 12, 4700 Næstved

Mail: sydsjaelland@adoption.dk

Tlf.: 31 72 01 02

Midt- og Vestsjælland

Lene Borg, Tveje-Merløse 28, 4300 Holbæk

Web: <http://midtogvestsjaelland-adoption.dk>

Mail: midtogvestsjaelland@adoption.dk

Tlf.: 59 43 92 01

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby

Web: <http://koebenhavn.adoption.dk>

Mail: koebenhavn@adoption.dk

Tlf.: 36 16 87 25

Københavns Omegn

Elisabeth Rolffes Becker, Trongårdsvej 13A, 2800 Lyngby

Web: <http://koebenhavnsomegn.adoption.dk>

Mail: koebenhavnsomegn@adoption.dk

Tlf.: 45 88 06 01

Nordsjælland

Sofie Bay, Falkenbergvænget 30, 3140 Ålsgårde

Mail: nordsjaelland@adoption.dk

Tlf.: 25 62 46 25

Bornholm

Hanne Nielsen, Anhøjvej 6, 3700 Rønne

Mail: bornholm@adoption.dk

Tlf.: 56 47 08 12

LANDEGRUPPER

Bolivia

Anette Buch-Illing, buch-illing@privat.dk

Aase Wodstrup Jensen, aase.wodstrup@mail.dk

Katinka Hoydal, hoylysdal@mail.dk

www.landegruppe-bolivia.dk

Bulgarien

Bo Persson

fam.persson@gmail.com

<http://bulgarien.adoption.dk>

Burkinagruppen

Benedikte Lohse

Kollundvej 38 Kastrup, tlf. 60 17 13 16

bmlohse@hotmail.com

Colombia

Ann Geertsen

Faksingevej 7, 2700 Brønshøj, tlf. 29 76 71 62

www.hola.dk

Danmark

Lau Rasmussen

tlf. 64 82 55 56 / 29 86 55 56

www.danskadoption.dk

Ecuador

Jens Reiermann

Englystvej 46, 3600 Frederikssund, tlf. 31 64 11 13

jens@reiermann.dk, www.ecuadorklubben.dk

Etiopien

Jens L. Tranholm Damkjær

tlf. 86 29 20 28

jensld@mail.dk, www.etiopien-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen

tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

www.hvideruslandklubben.dk

Indien

Svend Erik Holm

tlf. 64 47 38 35

sve@holm.mail.dk

www.123hjemmeside.dk/indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen

tlf. 97 17 31 01

Kina

Michael Johansen

Tandervej 45, 8320 Mårslet, tlf. 86 78 27 22

kontakt@kinaforeningen.dk, www.kinaforeningen.dk

Koreatrolde (Landegruppe for Sydkorea)

Sisse Jacobsen, Engdraget 25, 3450 Allerød

tlf. 30 23 34 08

koreatrolde@koreatrolde.dk, www.koreatrolde.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor

tlf. 75 65 48 36

hanne.veis@adr.dk

Nigeria

Formand: Maija-Liisa Kylmäluoma Pedersen

Mail: kippis@mail.dk, tlf. 25 18 83 71

Medlemskontakt: Yvonne Hegaard Hansen

Mail: yvonnehegaard@hotmail.com, tlf. 29 64 17 04

nigeriaadoption.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg

Æblehaven 1, 3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95

bgv@pharmexa.com

Rumænien

Lars Birk Sørensen

tlf. 86 41 51 13

larsbirk@skylinemail.dk, www.rumania.adoption.dk

Sri Lanka (Dansk Sri Lanka Forening)

Flemming Bratved

Gårdager 10, 2640 Hedehusene, tlf. 46 56 30 18

flemming@bratved.dk, sri-lanka.adoption.dk

Sydafrika

Laila Broberg

Rebekkavej 12, 1. sal, 2900 Hellerup, tlf. 61 79 48 08

landegrupesydafrika@gmail.com

www.landegrupesydafrika.dk

Thailand

Ebbe Møller

tlf. 45 79 24 46 / 40 64 55 84

ebbemoeller@yahoo.dk

Tjekkiet

Anne-Lise Balle

tlf. 66 14 31 95

www.tjekkiet@adoption.dk

Vietnam

Peter Skjøt

Vigerslevstræde 12, 2500 Valby, tlf. 36 30 05 28

formand@vietnamadoption.dk

www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien

Annette Havemann Linnert, tlf. 49 19 09 13

Hanne Juhl Holm, tlf. 26 36 27 23

www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia – Fanas venner

Ulla Gehlert, Julagervænget 22, 5260 Odense S,

tlf. 66 15 10 98, sugehlert@yahoo.dk

Eneadoptanter (GEA)

Gitte Wörtwein, tlf. 35 38 32 66

gwortwein@gmail.com

Børnehjemmet Palna, Indien

MetteThomsen, tlf. 38 28 50 25

RÅD G I V N I N G S G U I D E

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som gerne lægger øre til din historie og kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden i øvrigt.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem.

Bemærk faglige- og særlige rådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Generelt vil det være mest belejligt, hvis I ringer efter kl. 20.

SAGSRÅDGIVERE

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk.

For egentlig rådgivning i adoptionsager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne fornemmer risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

Bente Romanoff	23 22 88 68
Mie Olesen	36 45 02 08
Josie Køhlert	43 64 70 10
Claus Stenmose	59 44 14 32
Janet Majlund	40 58 66 66
Annikke Kjær Hansen	35 82 35 43

FAGLIGE RÅDGIVERE

Rådgiverne er fagfolk, der frivilligt rådgiver inden for deres professionelle fagområde.

Læge

Besvarer spørgsmål, der vedrører helbreds- og handicapforhold hos såvel adoptionsansøgere som barn i forslag og adopterede.

Jens Bertelsen,	23 45 49 97
E-mail:	musaeus@dadlnet.dk
Ida Bjerrum Bach	25 78 41 24
E-mail:	ibb@dadlnet.dk

Sundhedsplejerske

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces mellem barn og forældre, almindelige reaktionsmønstre hos barnet f.eks. i forbindelse med søvn, måltider og andre dagligdags ting som pusling og bad. Hvordan kan man som forældre hjælpe sit barn gennem skiftet fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.

Gitte Korsholm Jørgensen	74 83 22 57
--------------------------	-------------

Pædagog

Rådgivning i forbindelse med barnets/børnenes start i institution og dagpleje samt eventuelle vanskeligheder i institutionen/dagplejen.

Rie Østergaard	97 22 12 87 / 22 43 91 52
Charlotte Christensen	91 21 18 78
E-mail:	charlotte@sircus.dk
Telefontid	kl. 20.00 - 21.00

Pædagogisk konsulent

Rådgivning i forbindelse med institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

Gitte Stæhr Larsen	48 24 51 55 / 31 16 69 51
--------------------	---------------------------

Speciallærer

Rådgiver hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgssvagede børn.

Pia Robinson	21 66 76 18
E-mail:	pia-robinson@hotmail.com

Talepædagog og speciallærer

Rådgiver om tale- og sprogvanskeligheder før eller efter barnets ankomst. Sparrer evt. med den lokale talepædagog.

Irene Bjerregaard	27 12 93 07
Lise Jensen	20 96 39 00
E-mail:	stinne_odder@hotmail.com

Psykolog

Rådgiver unge og voksne adopterede og adoptivfamilier. Herudover kan psykologen medvirke til at viderefremme eventuelle behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

Birgit Cederholm	44 44 33 82
------------------	-------------

Socialrådgiver

Tilbyder råd og vejledning om det at samarbejde med sociale myndigheder, dvs. at finde vej i systemerne, rådgivning om lov og ret, herunder at forstå bevillinger og afslag. Rådgiveren kan ikke afgøre eller omstøde kommunens afgørelse, men bistår med vejledning om muligheder for at anke en afgørelse.

Lise Rytter Krogh	51 22 07 68
-------------------	-------------

FORÆLDRE RÅDGIVERE

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Ventelistefrustrationer

Rådgivning, når man er i adoptionsforløbet og oplever frustrationer, fordi forløbet ikke går som forventet, eller når det er vanskeligt at klare ventetiden.

Jan og Anette Mark	98 43 19 23
E-mail:	anettemark@webspeed.dk

Tab af barn i forslag

Rådgivning som hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

Janne Skov	66 13 63 02
------------	-------------

Adoption af danske børn

Rådgivning om anonym adoption af danske børn. Rådgivningen vejleder ikke i forbindelse med familie- eller stedbarns adoption.

Fam. Behmer	64 82 62 20
-------------	-------------

Adoption af danske børn uden samtykke, åbne eller lukkede adoptioner

Rådgivningen er baseret på erfaringer med adoption af danske børn uden samtykke, hvad end det drejer sig om åben eller lukket adoption ud fra den danske lovgivning fra 2009 om tvangsbortadoption. Rådgivningen omhandler også erfaringer om plejeanbringelse med henblik på senere adoption.

Henvendelse sker via psykologrådgiveren eller rådgivningskoordinatorerne (se andetsteds).

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturnt barn i forslag eller at have et præmaturnt barn.

Trine Boardman	46 37 07 08
----------------	-------------

Adoption af større børn

Rådgivningssamtaler samt mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp omkring de problemer, der kan være forbundet hermed.

Anne Marie Poulsen	28 29 26 18
E-mail:	amfp@pbhome.dk

Skoleproblemer

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

Bente Pedersen	62 62 20 51
----------------	-------------

Netværk for „fravalgte“ adoptivforældre

Forældre, som ikke længere kan få kontakt med deres børn eller kun har en meget anstrengt kontakt.

Kirsten og Flemming Andersen	86 28 16 07
------------------------------	-------------

Eneadoptanter/GEA

Gruppen af Eneadoptanter, GEA, tilbyder enean-søgere rådgivning før, under og efter godkendelse samt efter hjemtagelse af barn. Endvidere har GEA faglige rådgivere, hvis udgangspunkt er eneadoption. GEA tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper på et hvilket som helst tidspunkt i adoptionsprocessen.

Marianne Bonne	23 60 34 82
E-mail:	mariannebonne@webspeed.dk
Signe Hindsberger	23 31 01 54
E-mail:	signhind@post7.tele.dk

Adoptionslinjen

Voksne adopterede tilbyder rådgivning omkring det at være adopteret.

Adoptionslinjen er p.t. under omstrukturering og er derfor ikke tilgængelig indtil videre.

ADOPTIONSKALENDER

Husk, du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør og tilmelding
16.10.2011	Skælskør	Bedsteforældrekursus For bedsteforældre og andre nære relationer Se nærmere: www.adoptionsraad.dk	Familie terapeut Michel Gorju og Psyko- terapeut MPF Karen Fabricius Hansen Tilmelding: Michel Gorju tlf. 30 24 47 64, Karen Fabricius Hansen tlf. 26 28 42 13
24.10.2011	kl. 19.30 – 22.00 Myggegård Kursus- og Mødested Stevnsvej 126, Strøby Egede 4600 Køge	Coachende workshop for mødre: Skab tid og samvittighed til at gøre det du længes efter. Læs mere http://kal.adoption.dk	Cand.mag. og lifecoach Trine Brix Tilmelding: Trine Brix på trinebrix@gmail.com
26.10.2011	kl. 17.00 Gladsaxe Hovedbibliotek Søborg Hovedgade 220 2860 Søborg (mødelokale 2)	„En af de ting, alle vi mennesker har til fælles, er at vi er så forskellige“. Foredrag med læringsstilseksperter Svend Erik Schmidt	Københavns Omegn Tilmelding: Ved indbetaling af kr. 75,00 til konto 2123 35619095. HUSK at skrive teksten arr. nr. 2 og dit mobilnr. i medd. feltet!
28.10.2011	kl. 16.45 Bowling-Hallen Rønne	Bowling, spising og generalforsamling	LF Bornholm Tilmelding senest d. 26. okt.: Formand Hanne Birgitte Nielsen tlf. 51 29 81 22 eller pr. mail til gronnellund@mail.dk
29.-30.10.2011	kl. 10.00 lørdag – kl. 16.00 søndag Danhostel Svendborg Vestergade 45 5700 Svendborg	Stiftende generalforsamling og arrangement for alle unge adopterede Læs mere http://kal.adoption.dk	Adoption & Samfund Ungdom (ASU) v/ Ina D. Dygaard og Johanna C. Vigholt Tilmelding senest 15. oktober: Ina D. Dygaard på inadygaard@hotmail.com
01.11.2011	kl. 19.00 Valby Kulturhus 2500 Valby	Introaften for kommende adoptanter Kom og mød en sagsbehandler, en fase 2 under- viser og flere erfarne adoptanter.	LF København Tilmelding: Mie Møller Olesen på post@moellerolesen.dk
03.11.2011	kl. 19.30 Humblebæk Bibliotek	Generalforsamling	LF Nordsjælland Tilmelding: nordsjaelland@adoption.dk
05.11.2011		Landsgeneralforsamling	
06.11.2011		HB-møde	
20.11.2011	kl. 15.00 Teatret bag kroen Ordruphøjvej 2 Charlottelund.	Juleforestillingen „Findus og Peddersens juleforberedelser“ for børn mellem 3-8 år samt voksne i alle aldre.	LF Københavns omegn Tilmelding: indbetaling af 75 kr på konto 2123 8135619095 med angivelse af arr. nr. 4 samt mobil tlf.nr.
26.11.2011	kl. 13.30 – 17.00 Vadum skole	Juletræsfest i LF Nordjylland. Kom og vær med til en hyggelig juleeftermiddag, hvor vi får besøg af „Nissepigerne“ Læs mere http://kal.adoption.dk	LF Nordjylland Tilmelding senest 12. november: Jens Næsby, tlf. 22 50 13 15, adoptionnordjylland@sol.dk eller Torben Fristrup, tlf. 98 52 55 42, torben.fristrup@mail.dk

Se flere detaljer om arrangementerne på <http://kal.adoption.dk>
Optagelse til kalenderen: kalender@adoption.dk

Forkortelser: HB = Hovedbestyrelsen, LF = Lokalforening

Lucas Joseph 2 år, født i Mali.

Anna Yao Xi født i Hunan, Kina. Her er hun 8 år og ved at ud-
sætte pindsvin for Dyrenes Beskyttelse, i Melby (efteråret 2010).